

Sid 2 **LEDAREN:** Ditt rykte blir allt mer värdefullt i framtiden. Det öppnar eller stänger dörrar. Ett rykte är också lätt att skada – med offentliga fördömanden som följd.

TORSDAG 4 JANUARI. NR 1/2018

Hon såg
ljuset i
sakristian
Sidan 8

Soldatpar
med Finland
som arbetsfält
Sista sidan

Fann den
rastlösa
själen ro?
Sidan 9



Tapio Luoma
Sidan 6

► **DENNA VECKA:** INSTICK TILL LOJO FÖRSAMLING • LOKALA INSIDOR TILL HELSINGFORS

I väntan på hans ankomst

Sidan 4



Församling och skola
övertägar samboende
Sidan 3

”... och akta dig nu för
att reta fascisterna”
Sidan 15

Bokhandlare briljerar
med däggdjurskunnande
Sidan 10

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Goda rykten är dyra nuförtiden



EN KVINNA i San Francisco, taxitjänsten Ubers födelsestad, står frustrerad på trottoaren och blir nobbad av förare efter förare i sitt försök att beställa en bil. Orsak: Hon har dåligt rykte som kund. Hon fattar inte varför – den här appen har hon ju använt sig av i årtal. Tills insikten drabbar

henne: För ett tag sedan gav hon sitt lösenord till telefonappen till sin pappa, som skulle ta hand om barnbarnen när hon var borta en helg. Efter att ha kollat visar det sig mycket riktigt att han inte riktigt hade förstått sig på det hela, utan av misstag beställt bilar till fel adresser, flera bilar på en gång eller själv ställt sig på fel ställe. Sådant kan hända den bästa. Men i den nya världen är missar av det här slaget fatala. Den riktiga ägaren till lösenordet får nu jobba för att återvinna sitt kapital. Ubertynsten bygger – precis som den privata boendetjänsten Airbnb från samma stad – nämligen helt och hållet på det ständiga, offentliga flödet av ömsesidig utvärdering mellan kunden och den som erbjuder tjänsten. Ett dåligt betyg sätter stopp för kredibiliteten, oberoende av vilkendera parten som får det. Allas ögon ser vad som sägs om dig.

FRAMTIDSSPANARE förutspår att ryktet – det goda – blir den stora handelsvaran och kreditvärdet i framtiden. Det dåliga ryktet i sin tur läser oss ute från jobb, tjänster, ekonomisk trygghet.

Socialt sett har det stora paralleller med den islamiska fatwan. Den används i tragiska fall som en förevändning för regelrätta lynchningar. Kristna i Pakistan vittnar om rädslan för illvillig ryktesspridning. Allt som behövs är i värsta fall att någon – en irriterad granne, en avvisad äktenskapspart, en avundsjuk kollega – anmäler en påstådd skändning av islam eller profeten. På några timmar kan hem och familjer slås i spillror när mobben griper in.

Hos oss har de sociala mediernas enorma makt och snabbhet, i kombination med de gamla mediernas villrådighet och tafatta försök att tackla dem, lett till ett farligt vakuum där också de falska ryktena blir mäktiga vapen. När massan sätter igång är vreden ofta blind för korrigeringar i efterskott.

Mest sorgligt är det när traditionella medier i ett försök att tävla med de nya gör fatala misstag som raserar deras journalistiska trovärdighet. Ett färskt exempel är när ärevörddiga the Guardian spred den falska kyrkliga nyheten om att Svenska kyrkan slopat bruket av Gud som ”han” och ”Herren” i sin nya kyrkohandbok. Det var på sin höjd en halvsanning, om man syftar på att Svenska kyrkan vid sidan av de texter de traditionellt alltid använt också fått in ett par nya alternativ.

VIFÖRDÖMER med fog fatworna och hedersmorden. Men det är ironiskt att en kultur som bröstar sig över att ha sett demokratin och rättsväsendet födas inte har klarat av kommunikationsrevolutionen utan att stiga in i en hederskultur, där något så skört och lätt skadat som ryktet är allt.

Det finns bara ett enda vaccin mot det snabbt smittande onda som kan förgöra både individer och samhällen. Det är källkritik, alltid.

Enskild, kollektiv och bäge i samverkan.

May Wikström är chefredaktör för Kyrkpressen.

PROFILEN: LASSE WENDELIN

”För första gången kom jag på allvar i kontakt med den möjliga döden.”

Missionär för ett bättre liv

Som pastorsson uppvuxen i pingströrelsen känner Lasse Wendelin de kristna dogmerna innan och utan. – Det som saknas i de flesta kristna sammanhangen är den praktiska teologin. Var i kyrkan får man den praktiska levnadskonsten?

TEXT OCH FOTO: SÖREN VIKTORSSON

Lars Wendelin föddes i Nyslott och var yngst i en skara på åtta barn. Föräldrarna kom ursprungligen från det sedermera avträdde Karelen.

– Pappa drev en VVS-firma som gick omkull ganska drastiskt under recessionen 1967. År 1969 flyttade vi till Sverige och Olofström där han fick fabriksjobb på Volvo.

Omgående startade pappan en liten finsk pingstförsamling på orten och blev dess pastor. Sonen Lasse fick sina andliga behov mättade med råge ...

– Måndag kväll var ledig, tisdag kväll var det syjunta där pastorns son skulle närvara, onsdagskvällen hölls distriktsmöte där man skulle spela piano samt vittna. Torsdag kväll väntade bibelstudium, fredag kväll innebar körövning, lördagar var det möte för tidigare alkoholister och på kvällen ungdomssamling och så på söndagarna ytterligare två möten.

Enligt Lasse Wendelin var den finskspråkiga pingströrelsen i Sverige vid den tiden ”radikalare” än sin svenska motsvarighet.

– När man är borta från hemlandet ökar behovet att hålla kvar de gamla traditionerna.

Hur klarade du en så till synes kvävande miljö?

– Visst har jag fått mina sår, men det är – tycker jag – en lång brygga därifrån till att vara bitter.

Något som kanske kunde ha skapat en kvardröjande bitterhet var hans första tid i skolan i det nya landet, då han kallades ”finnjävel” och upplevde utanförskap. Ett starkt psyke gjorde att han orkade genom den tuffa första tiden och med tiden lyckades han jobba sig in i gemenskapen.

– Men många i min generation som kom från Finland till Sverige med föräldrarna gick det illa för. De fick det svårt, isolerade sig så småningom socialt, började dricka och blev halvspråkiga istället för tvåspråkiga, säger Lasse och konstaterar att samma problem även finns inom andliga sammanhang.

– Jag brukar kalla min generation sverigefinnar som varit med i kristna sammanhang för ”den tysta generationen”. Det är väldigt många som vänt på klacken och gått ur församlingen eftersom de upplevt att de nästan bara fått många och jobbiga regler, snäva ramar och väldigt litet stöd och kärlek.

År 1973 flyttade familjen Wendelin till Norrköping där Lasse senare träffade sin blivande fru Barbara. År 1989 börjar han på Livets ords bibelskola i Uppsala samtidigt som hustrun var hemma med nyfödda dottern Sara. Reaktionen från församlingshåll kom bokstavligen som ett brev på posten.

– Finska pingstförsamlingen i Örebro skrev: ”Ni är fräntagna er plats i arbetsgemenskapen i finska pingstför-



samlingen i Örebro eftersom ni valt att börja på Livets ord.”

Ett försök att efter bibelskolan i Uppsala åter närma sig den lilla församlingen föll pladask.

– Vi besökte ett möte. Ingen kunde spela piano och när öppningspsalmen pålystes sade en äldre dam: ”Vi har ju Lasse här på mötet, varför spelar inte han?”

En äldstebroder ställde sig då upp och påpekade att man på församlingens möte bestämt att Lasse och Barbara inte var en del av deras arbetsgemenskap.

– Det var så sorgligt att vi inte kunde vara kvar, utan lämnade pingströrelsen.

År 1998 flyttade familjen, som utöver fru Barbara består av fyra barn, till Finland. Barbara är HR-konsult på Handelsbanken och Lasse själv jobbar sedan år 2006 som coach med två egna företag som bas.

– Jag har alltid varit intresserad av var-

KYRKPRESSEN REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör

May Wikström
tfn 040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Helsingfors

Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49/
040 831 6545
redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Österbotten

Norrmalmsgatan 21 A,
68600 Jakobstad

tfn 040 831 3599

Redaktörer e-post:
förnamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ulrika Hansson

tfn 040 831 6322

Christa Mickelsson

(tjänstledig)

Johan Sandberg

(Österbotten)

tfn 040 831 3599

Nicklas Storbjörk

tfn 040 831 6545

Sofia Torvalds

tfn 040 831 6748

Emelie Wikblad

tfn 040 831 6836

Webbredaktör:

webred@kyrkpressen.fi

Layout: Malin Aho

tfn 040 831 6902

Utgivare: Fontana Media Ab

Bank: Danske Bank

IBAN: FI34 80001301 158540

BIC: DABAFIHH

Parabild: Janne Löf

Tryck: Botnia Print, Karleby

ADRESSÄNDRING

Kyrkpressen är en gåva till dig från din församling!

I regel uppdateras din adress också i Kyrkpressens adressregister när du gör en flyttanmälan. I annat fall, vänligen kontakta **din församling**.

Om du beställer Kyrkpressen privat kontaktar du oss: prenumeration@kyrkpressen.fi.

KYRKPRESSEN ANNONS

Annonsredaktör:

Erika Rönngård

tfn 040 831 6614,

annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:

Färg 2,05 €/spmm

Svart-vit 1,65 €/spmm

+ **Moms 24%**

Radannonser:

4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:

1 €/spmm inkl. moms.

Lämna in din annons på kyrkpressen.fi helt utan extra kostnad.

För familje- och radannonser per telefon, mejl eller post tillkommer 5 euro i serviceavgift.

Annonsdeadline torsdagar klockan 12 veckan före utgivning.

Annonsförsäljning:

fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ludvig Andersson,

tfn 044 050 3020,

Jonny Åstrand,

tfn (06) 347 0608,

eller 0500 924 528,

fax (06) 347 1018

Prenumerationspriser:

Finland & Norden 65 €

Utlandet 84 €

ISSN 0356-1275



LASSE WENDELIN

FÖDD I NYSLOTT 1962, UPPVUXEN I SVERIGE, BOSATT PÅ DRUMSÖ I HELSINGFORS.

UTBILDAD CIVILEKONOM OCH PSYKOTERAPEUT.

SPELAR PIANO PÅ FRITIDEN.

FAMILJEN BESTÅR AV FRUN BARBARA OCH FYRA BARN.

för en del människor är lyckligare, mer harmoniska och framgångsrika än andra. Och varför vissa företag har större framgång än andra.

En bok han uppger banade vägen var **Stephen R Coveys** *The 7 Habits of Highly Effective People*, i svensk översättning *Att leva och verka till 100 procent*.

– I den boken tyckte jag mig hitta en världsbild som stämde med min egen.

Hur då?

– Det ena är att fokusera på sådana saker man själv kan bestämma över och låta allt annat rinna av. Jag kan ju exempelvis inte bestämma om eller påverka min barndom längre.

– Det andra är att vi är inte bestämda av det vi gjort hittills i livet. Utan vår identitet definieras av vad vi väljer att göra härnäst. I den stund jag går ut från tingsrätten och är konkursförklarad är det upp till mig att bestämma hur jag ser på min

LASSE WENDELIN kalla sig numera Helsingforsare och besöker regelbundet den evangelisk-lutherska församlingen på Drumsö.

framtid. Ser jag det som att backspegeln är större än vindrutan, så blir ju backspegeln större.

Lasse Wendelin talar inför och coachar såväl profana som kyrkliga grupper. Han arbetar från och till med bland annat ledarskapsutbildningar och strukturkonsultation inom Borgå stift.

– När det handlar om en kristen publik frågar jag först om de vill att jag ska hänvisa till det kristna budskapet eller inte.

Lasse Wendelin menar att den kristna förkunnelsen fått en slagsida mot dogmer.

– Var finns den praktiska teologin? Vi är fulla av bibeltexter, men var finns den praktiska levnadskonsten i förkunnelsen?

– Mitt budskap är att istället för att hita en massa anekdoter och predika om Bibelns berättelser så ska man ännu mer försöka hjälpa människor i det vardagliga. Hur ska jag föra mitt liv i morgon, för

att det ska bli mer harmoniskt och lyckligt? Hur ska jag kunna välja annorlunda?

Hur reagerar man i kristna led inför detta?

– Jag har blivit bemött på två olika sätt. De "andliga" säger att man inte kan göra det för praktiskt, att vi måste ha det andliga också. De anser att jag för mycket för fram ett konsultperspektiv.

– Människor som sitter och lyssnar på predikningar vecka in och vecka ut är däremot mer positiva. De tycker ofta att det är positivt att någon vill ge praktiska råd om hur man använder sin tid, vilka mentala modeller man kan använda, hur man ska få sitt känslotillstånd att vara på plus och inte minus.

Lasse Wendelin säger att vi borde fokusera på att vara "ägare av våra liv" och inte "offer".

– Det är jag som äger min framtid, inte min syster eller bror eller predikant eller ens Gud.

Nedervetil församling vill utreda gemensamt bygge med kommunen

FASTIGHETER. Både församlingshemmet och skolan i Nedervetil lider av luftproblem. I en skrivelse till kommunen föreslår församlingrådet därför att man utreder att bygga gemensamma utrymmen.

– Både kommunen och församlingarna har knappa resurser och om det finns utrymmen med låg användningsgrad kunde man

samarbeta så att båda parter vinner på arrangemanget, säger **Kari Harju**, ekonomichef i Kronoby kyrkliga samfällighet till Österbotens Tidning.

Utrymmen som skolan och församlingen kunde samsas om är kök, matsal och festsal. Under vardagarna skulle de användas av skolan och under veckosluten av församlingen.



KARI HARJU. FOTO: JOHAN SANDBERG/ARKIV

Harju understyrker att det här inte är ett sätt för församlingen att bakvägen komma in i skolan och omvända skolbarnen.

– Jag hoppas att folk inte missförstår saken så. Det handlar endast om en vettig användning av resurser och utrymmen, säger han.

Harju som också sitter i kommunstyrelsen i Kronoby vill tänka kreativt för att

både församling och kommun ska kunna hantera de framtida utmaningarna. Han säger att han kommer att jäva sig när frågan kommer upp i styrelsen.

Enligt ÖT har församlingen nu tillsatt en arbetsgrupp som ska ta reda på vad de anställda och de som använder församlingshemmet anser. Arbetsgruppen ska också ta reda på erfarenhe-

terna från motsvarande arrangemang på annat håll. I Toholampi och Sysmä delar församlingarna utrymmen med kommunen.

Tf kommundirektör **Malin Brännkärr** i Kronoby säger i ÖT att hon tycker initiativet är intressant och värt att ta på allvar. Ifall det blir verklighet utgår hon från att kommunen bygger och att församlingen blir hyresgäst.

Två rörelser med olika vägar mot gemensamt mål

DOKTORSAVHANDLING. Vi kan inte underskatta tolkningens betydelse för hur teologin formas. När vi tolkar våra heliga texter står vi i en tradition, men vi står också i ett sociologiskt sammanhang som påverkar vad vi läser ur texterna.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

Det kan vi lära oss av **Mia Anderssén-Löfs** färskas doktorsavhandling i teologi. Hon har jämfört två radikala judiska rörelser; haredi och hardal med helt olika teologi. De har samma källa, ett gemensamt mål, men har två diametralt olika vägar att nå det.

– Båda rörelserna har samma mål; det bibliska landet Israels gränser, Messias, ett återuppbyggt tempel och att återupprätta det davidiska kungadömet. De är bara oeniga om vägen dit, säger Anderssén-Löf.

Hardal anser att målen ska vara uppnådda så långt som möjligt innan Messias kan komma. Det gör inte haredi.

– De anser att judarna ska leva så religiöst som möjligt och på så sätt bana väg för frälsningen. De underkastar sig Guds vilja och förblir i exil i väntan på Hans ingripande. Redan då man ber för många böner att frälsningen ska bryta fram har man överskridit gränsen.

Frälsningen kommer genom Messias, men han är bara en del av den.

– För oss kristna är Jesu återkomst frälsningen i sin helhet. För judarna är Messias mera instrumentell, för det är Gud som driver den.

I praktiken verkar hardal för att samla alla världens judar i en stark israelisk stat. Haredi vill inte ha något med staten att göra utan vill avveckla den.

– Det kan vara en överraskning för många västerländska kristna att det finns en förhållandevis stor grupp judar som vill avveckla staten Israel. De anser att palestinierna borde tillåtas att få uppföra sitt land där i stället.

Ätta procent av befolkningen i Israel beräknas höra till haredi. Storleken av hardal är svårare att beräkna beroende på hur anhängarna definierar sig, men man kan anta att tio procent av israelerna hör dit.

– Men de radikala rörelserna har en större inflytelsesfär än antalet anhängare.

Mia Anderssén-Löf har jämfört hardals och haradis syn på landet Israel, templet, Messias och förintelsen i avhandlingen. I svensk översättning kunde titeln lyda: *Må han komma snart. En jämförande studie av förståelsen av exil och frälsning inom perspektiven haredi och hardal.*

– Ultraortodoxa haredi är antisionistiska och antiisraeliska, i viss mån till och med pro-palestinska, säger hon.

Till hardal hör bosättarrörelsen, tempelbyggarrörelsen och flera rörelser som strävar till att samla alla judar till Israel.

– Hardal är välrepresenterade i det militära och en av deras största teologer **Rav Tvi Yehuda Kook** ansåg att armen är helig. Han såg också bosättarrörelsen, Toran och krig är tre sidor av en triangel som arbetar från var sitt håll för staten Israels upprättelse och frälsning.

I Gamla Testamentet finns landet Israels gränser beskrivna från Medelhavet till den stora floden, från Euftrat till Nilen och till havet i öster. Området sträcker sig till gränsen mot Turkiet i norr och omfattar halva Irak, Saudiarabien och Syrien, hela Kuwait och Libanon. De gränserna är målet för hardalrörelsen.

– Hardal verkar ändå acceptera att frälsningen är en process och därför läser man sig inte vid specifika, inomvärldsliga mål. Hardalperspektivet tenderar att omförhandla sin apokalyptik i förhållande till vad som händer socialpolitiskt. Då kartan är orealistisk idag har man valt att fokusera på genomförbara mål som att utveckla bosättningen i Hebron och östra Jerusalem.

I Bibeln finns ingen profetia om staten Israel utan om ett land som Gud skänkt judarna och som han kommer att återupprätta.

– Många sätter likhetstecken mellan dagens staten Israel och det bibliska Israel, med det gör till exempel inte

MIA ANDERSSÉN-LÖF, tf kaplan i Jakobstads svenska församling, kan nu titulera sig teologie doktor. Den 20 januari föreläser hon om sin avhandling i Församlingscentret.

ULTRAORTODOXA HAREDI ser hellre att Palestina än Israel bygger sin stat i Mellanöstern. FOTO: MIA ANDERSSÉN-LÖF.



ALKOHOL ANSVAR

Alkohollagen oroar kyrkan

Den nya alkohollagen som godkändes före julen och trädde i kraft vid årsskiftet har kritiserats av kyrkan under hela beredningsprocessen. **Sami Puumala** som är sakkunnig vid Kyrkostyrelsen sä-

ger till tidningen Kotimaa att det är tråkigt att näringspolitiken vann över social- och hälsovårdspolitiken. Den nya lagen betyder bland annat att alkoholdrycker på upp till 5,5 procent nu får säljas i matvarubutiker.

– Tidigare när alkoholen gjorts mer lättillgänglig



har användningen också ökat. Nu överförs ansvaret för de egna konsumtionsvalen till individen.

Det som oroar kyrkan och andra som arbetar med alkohol- och drogprevention är, enligt Puumala, hur lagändringen samt social- och hälsovårdsreformen påverkar

förutsättningarna för det förebyggande missbruksarbetet.

– Alkohollagen har som ledande princip och viktigaste målsättning att minska alkoholens skadeverkningar. Men de ändringar som ingår i den nya lagen leder inte dit, utan snarare i motsatt

riktning, säger Puumala till Kotimaa.

Kyrkans uppgift är nu att fortsätta sitt eget missbruksarbete, med allt från att stöda dem som har stora drogproblem till det förebyggande arbetet som sker på ett bredare plan bland annat i ungdomsarbetet.



”Ur forskarsynpunkt står judendomens och kristendomens syn på frälsning och på en messiansk gestalt långt från varandra idag.”

Mia Anderssén-Löf

en respekt för hur laddad apokalyptiken kan vara.

– Apokalyptiska tolkningar fyller långt sociologiska behov inom en tro. För mig personligen handlar apokalyptik om att jag överlåter mig åt Gud varje dag och tror att det bär hela vägen fram. Apokalyptisk spänning kan göra oss blinda för andra människors lidande, till exempel då kriget i Mellanöstern ses som självklart i de yttersta tiderna.

När det gäller judarna som Guds egendomsfolk konstaterar Anderssén-Löf att man kan läsa in mycket politiskt innehåll i det.

– Det finns finländare som anser sig välsigna Israel genom att ekonomiskt stöda landets armé. Det är att göra ett bibelord till politisk aktivism. Vi får inte glömma att vi har kristna syskon bland palestinierna.

President **Donald Trumps** beslut att flytta den amerikanska ambassaden till Jerusalem stärker en del av de apokalyptiska idéerna.

– Det minsta man kan säga är att Trump satt den bräckliga balansen i området ur spel och ingen vet var det ska landa. Jag oroar mig över utvecklingen och att man från palestinskt håll uppvisar till uppror. Man ser redan en eskalering av våldet inom den arabvärlden och Israel är då representant för väst. Judarna som folk är utsatta.

– En aspekt värd att tänka på är att tretton kristna kyrkor i Jerusalem har vädjat till Trump att ta tillbaka beslutet. För oss kristna borde det signalera hur allvarligt beslutet är. Att flytta ambassaden innebär att man i princip godkänner Israels ockupation av östra Jerusalem. Det var ju som en protest mot ockupationen av östra Jerusalem som ambassaderna försattes i Tel Aviv 1967.

Du ser det som en ockupation? Jordanien gav ju aldrig landet åt Palestina.

– Ockupation är ett laddat begrepp, men det finns inget ord man kan använda som inte tar politisk ställning. Säger man annektering eller befrielse är man pro Israel. Palestina är ganska långt ett stamsamhälle utan nationalitetsbildning i västerländsk mening. Även om det inte fanns någon nation där så fanns det folk där som betraktade marken som sin och som har tvingats lämna den. Det råder det ingen tvekan om. Därför kan man kalla det ockupation.

det harediska perspektivet.

För haredi är landet Israel så heligt att det är förknippat med stora existentiella risker för judar att bo där idag.

– De anser att överträdelser mot Gud som görs i det heliga landet är allvarligare än om det görs på annat håll. De anser att alla judar idag, även de som bor i Israel är i exil.

Olika uppfattningar om templet

Haredi anser att tempelberget och återuppbyggnaden av templet hör till Messias. Det får inte judarna blanda sig i innan Messias kommer och förkunnar att exiltiden är slut.

– Haredi anser att Messias ger sig tillkänna när han kommer. Då omvänder han alla judar så att de börjar leva religi-

öst. Messias ska erkännas av hela världen. Därför uppstår inga krig när Israel upprättas och templet återuppbyggs.

Hardal anser att templet måste vara byggt innan Messias kan komma.

– Jag har sett ritningarna för ett nytt tempel. Det är inte en exakt kopia av Salomos tempel för man har försökt integrera elektriska hissar, ugnar och vidskärmar i byggnaden utan att bryta mot renhetsföreskriftera.

Problemet är att Klippmoskén står i vägen för det planerade templet.

– Förintelsen ser haredi som ett Guds straff för att folket vänt sig bort från honom och tagit ödet i sina i egna händer De ser Förintelsen och staten Israel som katastrofer i en nedåtgående spiral.

För hardal var Förintelsen som en

”Det minsta man kan säga är att Trump satt den bräckliga balansen i området ur spel.”

Mia Anderssén-Löf

vändpunkt i den mörka tillvaron då staten Israel bildades.

– Hardal anser att Förintelsen var något som Gud var tvungen att göra mot judarna för att tvinga dem att lämna diasporan och flytta hem till Israel.

Respekt för apokalyptiken

Som forskare vill hon inte ta ställning till om vi kristna väntar på samma Messias som judarna.

– Det hör till trons område. Ur forskarsynpunkt står judendomens och kristendomens syn på frälsning och på en messiansk gestalt långt från varandra idag. Det är svårt sätta likhetstecken mellan dem, även om det finns paralleller.

Forskningen har gett Anderssén-Löf

Självårsretreat - Hela Hela människan
Nilsasgården i Sibbo 26-28.1.2018



Ledare: Sven och Eva Bäcksbacka, Jan Nygård, Christ-Hild Romberg, Gunilla Riska m.fl.

Anmälan senast 17 januari till Sven 044 535 5029 eller Eva 044 277 0604 eller sven@parnet.fi. Kursavgift 150 €. Mer Info: helhetgenomkristus.fi

Arrangör: Helhet genom Kristus och SFV Bildning

Vad varje nära anhörig borde veta?

Fritt informationspaket samt kostnads kalkyl hos oss

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ

Esbo centrum | Esboplatsen 7
Tel (09) 7002 4828 | info@espoonhautaustoisimo.fi
www.espoonhautaus.fi



BEGRAVNINGSBYRÅ HAUTAUSTOIMISTO

WERTHMANN

Fullständig begravningservice sedan 1912

KARIS
Köpmansg. 18, 044 509 1817

EKENÄS
Gustav Wasas g. 14, 044 509 1818

HANGÖ
Bulevarden 9, 044 509 1819

INGÅ, SJUNDEÅ
044 509 1817



DEJOUR 24h 0400 473 391

ÄRKEBISKOPSVÄL. Som kyrkoherde fick Tapio Luoma lära sig att bära smärtan i ett kollektiv som genomgår förändringar. Samma sak är han redo att göra om han väljs till ärkebiskop.

Från slätt till tätort

TEXT: MAY WIKSTRÖM

FOTO: NICKLAS STORBJÖRK

Mitten av sextioalet. Österbottenskt plattlandskap. En pojke och hans farmor rycker i dörren till den stiliga kyrka som Carl Ludvig Engel ritade för Kurikka församling. ”Jag minns ännu min besvikelse över att dörrarna var låsta”, skriver Esbobiskopen Tapio Luoma i *Piispanpolku 10*, en antologi med de nuvarande biskoparnas personliga berättelser.

Nu är han en av de fem kandidaterna i ärkebiskopsvalet. Luomas prästidentitet är stark. Han sällar sig också till skaran som valts som Årets präst. ”En älskad församlingspräst som uppenbart trivs med att möta församlingsmedlemmar”, löd motiveringen år 2000, när kaplanen från Ilmajoki hade nominerats av sina kolleger.

– Egentligen kan jag inte säga vad det är som fascinerar mig så. Jag minns bara så levande den där stunden när jag insåg att jag ville bli präst. Jag var 15 år, hade just gått i skriftskolan och var med i ungdomsverksamheten i församlingen. I gymnasiet valde jag ämnen som jag visste var nyttiga för teologiska studier. Känslan handlade om att få tjäna andra människor och vara med i deras verklighet och att få visa på Guds verklighet och kärlek. Det har jag fått göra i trettio år. Alla de mest glittrande glansbilderna har rivits itu, tidigt i jobbet. Församlingsarbete ger oerhört mycket men är också väldigt krävande. En präst till exempel på en liten ort får finna sig i att dras djupt in i människors liv och se hela spektret av livets rikedom och bisterhet. Det här fånglar

mig. Så njuter jag också av att umgås med andra människor och av växelverkan med dem.

På frågan om hur Luoma vill stöda de nya generationerna av präster om han blir vald till ärkebiskop betonar han vikten av att präster sköter om sitt personliga andliga liv.

– Annars orkar man helt enkelt inte. Även om en präst kan motiveras av ett ideal om att vara andras medvandrare, så tror jag att krafterna i längden tar slut om man inte förankras i en övertygelse om att gå Guds ärenden. Att sköta sitt andliga liv utmanar också en att lära känna den kristna traditionen bättre, lära sig mer om Bibeln och kyrkans historia och det är nyckeln till en vidare förståelse av den kristna tron. Därför är den andliga fördjupningen inte något lösryckt tillägg, utan själva grunden för alla dem som jobbar i kyrkan.

Hur sköter du om ditt eget andliga liv?

– I det här fallet är det inget som jag vill skryta över. Jag läser dagligen åtminstone ett litet stycke ur Bibeln. Ibland, om det är något riktigt bra, lär jag mig det utantill. Bönen ser jag som en suck till Gud. Den är mycket viktig för mig. Jag kan inte säga hur mycket jag ber under dagen eller vilka ord jag använder, för det är inte det viktiga. Det väsentliga är att leva i insikten om att jag finns i Guds blick och att han leder mig hela tiden. Att delta i mässan är också viktigt. Men världarna är så totalt integrerade i varandra att jag har svårt att säga vad som är ”jordiskt” och vad som är ”andligt”.
Vad skulle få dig att säga: Jag vill/orkar/kan inte längre vara präst i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland?

– Inom överskådlig framtid kan jag inte ens föreställa mig att vår kyrka skulle



TAPIO LUOMA saknar de öppna österbottenska fälten. Samtidigt har han lärt sig uppskatta södra Finland och metropolområdet. Båda har gett viktiga erfarenheter, anser han.

förändras så radikalt att jag tvingades konstatera att jag inte längre vill tjäna den. Att jag själv skulle förändras så radikalt ... det känns som en ännu mer orealistisk tanke. Kanske ifall att jag skulle känna att jag ljög för människorna, att jag till exempel inte längre hade en tro. Det skulle vara en så djup inre konflikt att jag var tvungen att fundera över om det här verkligen var min plats. Men sådana tankar har jag inte umgått med, snarare handlar det om en hurudan kyrka jag personligen är redo att jobba i.

Måste orka bära andras smärta

På uppmaningen att nämna sina karaktärsdrag beskriver Luoma sig som tålmodig, moderat men ändå beredd att söka nya vägar.

– Jag tål olikheter och klarar av att finnas med i svåra lägen. Församlingserfarenheten är också viktig. De åren har format hur jag tänker också som biskop.

Och vad är det då som kräver tåla-

mod? Han förtydligar:

– Som kyrkoherde handlade det om att orka bära till exempel den smärta som finns i en arbetsgemenskap. Som biskop om att orka bära den smärta som finns i kyrkan överlag. Varken som kyrkoherde eller biskop kan jag ta bort den smärta som finns, men jag kan vandra med, lyssna och fråga de andra hur vi tillsammans ska ta itu med det svåra. Det här ser jag som en slags tålmod.

Den smärtan som finns i det finländska samhället handlar enligt honom mycket om en växande ojämlikhet och fragmentering, där människor förskansar sig i olika verkligheter.

– Inom kyrkan är äktenskapsfrågan just nu den svåraste för många. Där tror jag på biskopens roll som den som lyssnar, som erkänner smärtan och lever med i den.

Men om tålmodstaktiken till slut inte räcker och någon måste fungera som domare – till exempel i äktenskapsfrågan?

– I något läge kommer vi till den punkt där man konstaterar att ”det här är nu



VAL AV
ÄRKEBISKOP
8.2.2018
del 1/5

TRE FRÅGOR TILL KANDIDATEN

Allt måste förankras i Kristus

Biskoparnas uppgift är att slå vakt om kyrkans enhet. Vad är enligt din mening inte kompromissbart ens för enhetens skull?

Det här blir kanske hårklyveri, kompromiss ses ofta som något negativt, fastän den också handlar om att lova något tillsammans ... men om frågan gäller vad jag inte vill avstå från, så är svaret Kristuscentrering. Att Kristus är alltings Herre och att allt förankras i honom. Det är också ovillkorligt att kyrkan inte får anta formen av någon sorts allmänreligion utan den är Kristi kropp.

Nämn de tre största utmaningarna för den evangelisk-lutherska kyrkan 2018 och framöver?

Vad tänker vi om Bibeln? Det är en stor utmaning. En annan är hur vi ska komma överens med varandra, vad betyder enhet och enighet?

En tredje gäller hur vi tänker att kyrkans roll ska se ut i det finländska samhället i framtiden.

När du ser på din kyrka: Vad väcker glädje och hopp just nu?

För mig är en av den största anledningarna till glädje och hopp att kyrkan fortfarande har en stark ställning i vårt samhälle. Det öppnar många dörrar.

De trogna församlingsmedlemmarnas hängivenhet och de anställdas yrkeskunskap är också en stor resurs.

Det allra största glädjeämnet är ändå det budskap som kyrkan för fram och som är förutskattningen för dess liv.

den linje som gäller". Det är helt klart att ett läge där allt bara flyter också sliter på alla parter i längden. Å andra sidan handlar tålmodet om att ge den andra parten tid och att söka en gemensam lösning. Och ingen ska heller tro att vi någonsin kan lösa alla svårigheter i kyrkan. När en svårighet tar slut kommer en annan, och förmågan att utstå sådana lägen kommer alltid att kräva tålmod.

Skiftande kyrklandskap berikar

Tapio Luoma beskriver sig som en som snarare lyssnar på andra än debatterar.

– När jag tänker på hur jag själv hanterar oenigheter, så tycker jag ändå att jag också har hittat min egen röst. Återigen var det församlingsåren som lärde mig att det är skäl att respektera andras åsikter och värdesätta deras sätt att klä sin tro i ord.

Luoma säger att han har vuxit upp i en omgivning där väckelserörelserna alltid varit en naturlig del av församlingens liv. Under tiden som kyrko-

herde i Seinäjoki rörde han sig obehindrat mellan alla de inomkyrkliga väckelserörelser som fanns representerade. Han är tacksam över den bild han fogat samman av erfarenheterna i Österbotten och som biskop i Esbo.

– Och ändå känner jag starkt att det är samma kyrka. Bägge sammanhangen har sina styrkor.

Du har sagt i ett sammanhang att SLEY (den finska evangeliföreningen) skulle frigöra många resurser i kyrkan om de skulle godkänna kvinnor som präster.

– Som organisation, ja. Vad en enskild medarbetare eller någon i ledningen tänker är en sak, men det att SLEY som rörelse har tagit så starkt ställning i ämbetsfrågan har tyvärr gjort att det goda de har att bidra med i kyrkan inte tas emot. Det skulle vara bättre att de personer som tillhör eller förknippas med rörelsen själva fick åsiktsfrihet i frågan, i stället för att organisationen bestämmer det för deras del.

Svenskan bekant från barndomen

Den finlandssvenska verkligheten är bekant för honom sedan uppväxttiden i Vasa.

– Den var en naturlig del av mitt liv och jag hade vänner från finlandssvenska familjer. Vi hade också några gemensamma ungdomssamlingar. Och så minns jag fortfarande en sång vi sjöng i Vasa kyrka efter att den nyvalda biskopen John Vikström hade predikat.

Den sångglada biskopen nynnar:

– *Var är du nu, du min Herre ... Kan du den?!*

Hur uppfattar du Borgå stift? Är finlandssvenskarna "en kyrka i kyrkan" eller är det samma kyrka på bägge språken?

– Jag ser det som att vi är ett. Fastän finlandssvenskarna är i minoritet så tänker jag inte att finskan skulle vara normativ och att svenskan bara hänger med i kyrkan.

Hur ser din egen bibelsyn ut?

– Min bibelsyn utgår från att Bibeln är oumbärlig, oerhört viktig och att

"Församlingsåren lärde mig att det är skäl att respektera andras åsikter och värdesätta deras sätt att klä sin tro i ord."
Tapio Luoma

vi diskuterar den och våra tankar och tolkningar av den alldeles för lite. Fastän olika läger säger "vi stöder oss på Bibeln" så har den ändå fått en biroll. Samtidigt som Bibeln borde läsas och tas på allvar mycket mera än nu, så är det viktigt att minnas att det är Kristus som är vår Herren – inte Bibeln. Dess uppgift är att föra oss till Kristus. Den är en samling heliga skrifter sammanställd av människor som berättar hur Gud har verkat bland dem. På det här sättet pekar den också på hur Gud verkar bland oss. I sista hand ställer Bibeln oss inför frågan vad människan och hennes förhållande till Gud är i dag.

Tapio Luoma säger att han grips av berättelsen om hur Gud griper in i historien, bland människor som pendlar mellan olydnad och nåd.

– Det hisnande är att Gud har velat möta oss just här och nu, förankrad i historien på en specifik plats i Betlehem. Gud är historiens Gud.

Jesus sprängde olivresan

FÖRFATTARE. När Jesus visade sig för den danska journalisten Charlotte Rørth i en spansk sakristia trodde hon att hon tappat förståndet. Hon märkte snart att hon inte var ensam om liknande upplevelser. Hennes bok om Jesusmötet har blivit en internationell bestseller.

TEXT: KAJ AALTO FOTO: LARS HORN

Dagen jag ringer upp henne, jobbar journalisten **Charlotte Rørth** hemifrån. Hon är anställd av dagstidningen Nordjysken som har sin redaktion i Århus i norra Danmark. Hon börjar berätta om bakgrunden till de omvälvande händelserna i hennes liv.

– Jag skrev en artikelserie om danskarnas tro. Det var inget speciellt med det, även om jag klart minns intervjun med drottning **Margareta II**. Jag gjorde jobbet som journalist och tänkte inte alls på min egen tro, säger Charlotte Rørth.

Det var först lite senare som hon började fundera på innehållet i intervjun. Drottningen hade berättat om sin kristna tro och danskarnas svårighet att prata om andliga ting.

Jobbresan blev hisnande möte

Under en arbetsresa till en liten stad i Spanien skulle Charlotte Rørth skriva om olivodlingarna och turismen i södra Spanien, men det blev mer än så. Guiden visade journalisterna en liten, nästan 500 år gammal kyrka i Úbeda. I den enkla sakristian hände något oväntat. Plötsligt stod den danska journalisten där som i en annan värld. Hon såg Jesus. Guiden fick föra ut henne och sade efteråt att hon lyste.

Det blev ett heligt ställe för Rørth som efter ett par månader kom tillbaka till kyrkan. Även hemma i Danmark började hon förnimma saker som hon aldrig trott på, bland annat ljusfenomen.

Charlotte Rørth berättar i sin bok *Jag mötte Jesus* att den kärleksfulla blicken från Jesus var det i hennes religiösa upplevelse som gjorde det starkaste intrycket. Mötet med Kristus var ett möte med den fulländade sanna kärleken, som var omtumlande och tvingade henne att rannsaka sitt rationella sätt att se på världen.

En gåva

Hon var rädd att berätta om sina upplevelser för sin man och familj. Det gick ju rakt emot vad hon som sekulär dansk, dessutom kritiskt granskande journalist, representerade. Berättar man om sina personliga religiösa upplevelser i Danmark stämplas man lätt som komplett galen eller åtminstone psykiskt obalanserad. Det finns enligt Rørth en beröringsångest när det gäller den kristna tron.

– Samtidigt hade jag ett dilemma: Det viktigaste var inte min upplevelse, att jag hade mött Jesus, utan att kunna göra något gott av mitt möte. Jag visste inte vad jag skulle göra, för att jag visste ju inget om Jesus och kristendom. Det var frustrerande, berättar hon.

– Jag började studera och ta reda på vad det var frågan om. Jag funderade på vad som egentligen var min mission.

Hon var ju ingen läkare eller biståndsarbetare som kunde förbättra världen genom sitt arbete. Men hon kunde skriva och hade fått en speciell gåva i sina upplevelser och ville dela med sig av allt detta. Rørth bestämde sig för att skriva en personlig bok om det hon hade varit med om.

Charlotte Rørth betonar att hon inte skriver som en teolog utan att hon har varit trogen sin egen upplevelse.

– Jag har inte försökt vara klokare än jag var just när det hände. Det tycker jag är viktigt, säger hon.

När boken släpptes i Danmark år 2015 väckte den stor uppmärksamhet och församlingar, bibliotek och olika föreningar bad henne berätta om sina erfarenheter. Det kom mycket folk i olika åldrar.

– Det har varit mycket intressant. Det som är överraskande är att 25–30 procent av åhörarna är män. Män kommer ju inte ofta till kyrkan och inte till den här typen av föreläsningar. Jag har ta-

CHARLOTTE RØRTHS målsättning är att det ska bli lättare för danskarna att prata om Jesus och tro.



lat till tusentals människor i Danmark och Norge.

Den vanligaste frågan Charlotte Rørth får är hur hon visste så säkert att det var Jesus.

– Jag kan inte säga varför jag visste det genast. Jag kände igen miljön, att det var Israel, men det viktigaste var hans blick.

– Det är faktiskt ingen som har ifrågasatt min upplevelse. Jag har pratat med forskare och religionsvetare och alla säger att det är vanligt att människor har religiösa upplevelser. Hälften av alla har upplevt något övernaturligt, men de vet inte varifrån det kommer. Jag vet att det var från Gud, men andra säger att det bara är en kemisk reaktion i hjärnan.

Folk vill tala om sin tro

Journalisten som började tala om sina religiösa upplevelser har fått massor med respons. Människor har delat

med sig av sitt liv och sina erfarenheter. De har liksom hon varit rädda att göra bort sig och inte bli tagna på allvar.

Charlotte Rørth blev överhopad av berättelser. Hon bestämde sig för att skriva en bok till, om hurdana religiösa upplevelser andra människor hade haft. Boken gavs ut i Danmark hösten 2017.

– Jag hade inte tidigare tänkt på hur viktigt det är att människor har någon att prata med om sin tro. Det är inte många som har någon som lyssnar med kärlek. Jag har haft den förmånen.

– Jag är inte en missionär. Om människor blir troende, är det ok, men det är inte min mission. Min mission är att folk ska kunna tala om tro och Jesus. Det är det första steget. Som journalist tycker jag det är viktigt att vanliga människor får tala om sin tro även om de inte har den rätta vokabulären. Man ska få tala om tro även om man inte kan använda samma ord som prästen. Det bäs-

Bok för andliga pysslare

BOK

Böneexperimentet

Författare: Miranda Threlfall-Holmes
Förlag: Libris 2017

Boken *Böneexperimentet*. Upptäck, utforska och upplev bönen började som en blogg riktad till tonår-

ingar. Författaren **Miranda Threlfall-Holmes** är kyrkoherde i Pittington i England, och varje vecka testade hennes son **Noah** ett av hennes förslag på olika sätt att be, och bloggade sedan om resultatet. Småningom utvecklades projektet till en bok (fortfarande riktad till ungdomar), men det visade sig att så många vuxna var intresse-



rade av boken att det blev dags att göra en egen version för dem. Den har Libris förlag nu låtit översätta till svenska.

Tipsen i boken handlar om allt från bönevandringar och andningsmeditationer till examen (daglig själv-rannsakan) som den görs i den ignatianska traditionen. Här finns alltså massvis att ösa ur och mycket sådant som jag aldrig testat, trots tjugo år av andaktsutövning.

Det största problemet med en bok av den här typen är att den kräver så stort engagemang. Många av övningarna uppmuntar till pyssel (bönekransar, minilabyrinter) eller aktiviteter som kan väcka känslor av motstånd hos en andlig soffpotatis vars favoritandlighet består i att vända sidorna i en bok.

Å andra sidan innebär det att den här boken lämpar sig för dem som uttryckligen vill göra, pyssla

och testa, och absolut inte bara läsa. Själv märker jag att jag gärna hade hört något om hur sonen Noah egentligen klarade av övningarna.

Men det är inte poängen här, inte heller är det här en bok för stilistiska finansmakare. Uppdraget är att hitta en andaktsutövning som känns rätt. Boken är perfekt för dem som älskar att göra fotoalbum och skriva dagbok.

■ SOFIA TORVALDS



ta är att jag har kunnat skapa ett rum där vi kan samtala om dessa religiösa upplevelser.

Charlotte Rørth anser att hon genom att skapa rum för samtal om tro till och med kan vara mer effektiv än traditionella missionärer som använder ett religiöst språk. Hon vill samtala med människor som inte vet så mycket om kristen tro. Hon konstaterar att föregående generation visste mycket mer.

– Men jag är stolt över hur vårt samhälle är byggt på kristna värderingar. Jag brukar ibland påpeka att vi är så organiserade inte bara på grund av socialdemokratien utan också tack vare det protestantiska arvet.

”Jag är inte en missionär. Om människor blir troende, är det ok, men det är inte min mission. Min mission är att folk ska kunna tala om tro och Jesus.”

Charlotte Rørth

Stannar i danska folkkyrkan

Hon har valt att bli kvar som medlem i Folkekirken, den danska lutherska kyrkan, trots att hon även där mött skeptiska tongångar. Det finns de som varnar folk för att läsa Charlotte Rørths böcker.

I de protestantiska kyrkorna verkar inte finnas rum för övernaturliga fenomen som till och med kan vara fysiska. Rørth tycker att det är konstigt att de inte tas på allvar, även om de normala i Bibeln och speciellt Gamla testamentet är fyllt med syner och uppenbarelser.

– Jag träffade författaren Peter Hall-dorf i Ålborg. Jag berättade för honom att jag har beslutat att stanna i Folkekirken och att det känns bra. Jag är upp-

vuxen i den här kulturen och på så sätt får jag allt att hänga ihop. Han sade att man kan se det som en praktisk fråga. Det är bra att stanna där och utgå därifrån, berättar hon.

I december 2014, när manuset till boken var klart, förlorade Charlotte Rørth en av sina söner. Hon tillägnar boken till honom som inte längre orkade leva. Det tvingade henne att tänka på döden som inte drabbat henne så nära tidigare.

– När vår son dog hade jag upplevelsen av kärleken till Jesus i mitt inre. Jag vet inte hur det hade varit utan det. Jag vet att han har det bra nu och på något sätt möts vi en gång. Det tar inte ifrån mig smärtan och sorgen, men jag vet att han är i trygga händer nu.

– Jag förstår fortfarande inte varför han dog, men jag har lärt mig att leva med det. Det gör ont varje dag. 700 människor begår varje år självmord i Danmark, jämfört med 200 som dör i trafiken.

En pingstväns resa

BOK

Kristi kyrka. Om kyrkans kännetecken

Författare: Magnus Persson.

Förlag: EFS Budbäraren



teologisk uppslagsverk det signalerar att det vill bli vågar jag som lekman inte bedöma. Men det är en

Han kallar sig en rastlös rebell som funnit ro för sin själ i nådens evangelium. Han har förankrat sin tro i kyrkans rika rotsystem.

Pingstpastorn **Magnus Persson** har gjort en resa tillsammans med sin församling United Östersund. Det var en ung växande karismatisk församling som började upptäcka liturgin i gudstjänsten.

I den resan knackar nu United på dörren till Evangeliska Fosterlandsstiftelsen EFS, en missionsrörelse inom Svenska kyrkan. I oktober ansökte församlingen om medlemskap där. Samtidigt önskar United hålla kvar sitt medlemskap i pingströrelsen.

Med sin debutbok *Kristi kyrka* tar Magnus Persson läsaren med på den teologiska delen av resan. Boken är den första i en serie av tre under namnet *Re: Formera* som EFS ger ut.

Boken är inte en personlig skildring över resan han gjort, vilket jag hellre hade läst om. I stället presenterar han ett kyrkoprogram med syfte att få kyrkan att återvända till det centrala i den kristna tro: evangeliet om Jesu Kristi död och uppståndelse för vår skull. Även om det han skriver är intressant gör det boken lite mera tungläst.

Layoutmässigt vill boken ge intryck av att vara tidlös. Det är nästa lite postila-stuk över den, med läsband och avsaknaden av omslagspapper.

Om bokserien kan bli det

lig och intressant skrift av en pingstvän. Med sin karismatiska bakgrund ger han ett tankeväckande perspektiv på sakramental kontra karismatisk gudstjänst. Han beskriver sig som en öppen men varsam karismatiker som tror att Andens gåvor ges till kyrkan än idag. Men han har också sett osundheter inom karismatiken.

I boken utgår Persson från Luthers sju kännetecken över en församling där Kristus är närvarande: Ordet, dopet, nattvarden, nycklarna, ämbetet, gudstjänsten och korset. Om dessa tecknen saknas behövs en reformation.

Vad säger då Persson om dopet? Där stöter han sig mera med pingströrelsen än med den lutherska dopsynen. Ett dop kan erkännas när det skett i vatten på Kristi befällning i Faderns, Sonens och den helige Andes namn, skriver han.

Han citerar också Kyrkans världsråd i att dopet är en handling som inte kan upprepas och att det som kan tolkas som omdop måste undvikas. Men han påpekar också att den som varken vill eller har som avsikt att följa Kristus inte ska bli döpt.

Jag kan inte sätta fingret på varför, men jag förblir trots allt lite osäker på om rebellen Persson faktiskt funnit ro för sin själ. Har han kommit hem eller är EFS bara ett etappmål på en genomresa?

■ JOHAN SANDBERG



MAGNUS PERSSON. FOTO: RICKARD L. ERIKSSON

ELLIPS

Till dess att saker känns bra igen



En lördag under den mörkaste delen av året står jag på Korjaamos vind och hör **liris Viljanen** sjunga berättelser. Det är den tiden på året när jag blivit påmind

om vad vintermörkret gör med mig. Att mörkret stundvis blir som en fysisk kraft som sätter sig på min bröstskåp, som suger i sig min energi och tar ett

stryppgrepp om min hals så att jag vill skrika: Släpp ut mig, jag står inte ut!

En lördag kväll i en vecka när mörkret kändes tyngre än vanligt var det ganska skönt att höra **liris Viljanen** sjunga ”Plötsligt ful / det är inte du / det är nån annan som tagit kommandot över huvudet nu”. Det må vara att hon sjunger om PDMS

(premenstruellt dysforiskt syndrom) men jag tror att det är samma frustration i både hennes text och i mitt huvud: Frustrationen över att inte känna igen sig själv, över att än en gång få uppleva att något bortom min vilja har tagit kontroll över mitt humör och min energi. Också det här känner jag igen: ”Jag går och köper nåt

mjukt / som jag kan ha tills dess / att saker känns bra igen och jag inte är galen”, textraderna som insiktsfullt talar om att man vet att det blir bättre. Att även detta går över.

Tills februari kommer med dagsljus i tillräcklig mängd är det sånt här jag klamrar mig fast vid för att mota bort paniken över

mörkret: Träffsäkra sångtexter och vetskapen om att man inte alltid måste leva i nuet. Fånga dagen kan jag fokusera fullt ut på under någon annan årstid, just nu gäller det att så ofta som möjligt påminna mig själv om att jag inte kommer att vara fångad i mörkret för alltid.

■ ERIKA RÖNNGÅRD

Mixa & Matcha

FRÅGESPORT. Mixa och matcha dina kunskaper i Kyrkpressens frågesport. Vår tävlande den här veckan är Stig-Björn Nyberg. Konstruerad av Jesper von Hertzen.

MEDTÄVLARE: STIG-BJÖRN NYBERG

Namn: Stig-Björn Nyberg.
Ålder: 70.
Yrke och/eller titel: Före detta bokhandlare på Akademiska bokhandeln.
Hemort: Helsingfors.
Favoritmat och -dryck: Kokt flundra och gott, torrt vittvin.
Lyssnar helst på: "Lauantain toivotut" på Yles Radio 1 på lördagar lockan 18:10-19.
Rekommendera en bok! Märklig är nu världens gång – Kollektiv Helsingfors-dagbok 1917-1918 av Samu Nyström och Jörn Donner.
Skulle vilja resa till: Berlin. Har varit där ett par gånger, tyckte verkligen mycket om det och skulle gärna åka dit på nytt.
Tråkigaste sysslan i hemmet: Städa.
Min åsikt om frågesporter: Gillar dem, men inte att själv delta.
Höjdpunkt från det gångna året: Utgivningen av den egna boken *Bokhuset – Människor, möten och minnen*.
Om jag vore en biblisk person skulle jag vara: Moses. Han var en bra direktör och en bra chef som folket trodde på och som i dag skulle få personalen med sig.
Slogan eller motto: Lita inte på auktoriteter.



Frågesportsresultat: 19/25

FLYGFÄLT & STÄDER I USA

- | | |
|-----------------------|----------------|
| a) O'Hare | 1) Atlanta |
| b) La Guardia | 2) Chicago |
| c) Dulles | 3) Los Angeles |
| d) Hartsfield-Jackson | 4) New York |
| e) LAX | 5) Washington |

Resultat: 5/5

MUSÉER I FINLAND & STAD

- | | |
|------------------------------|----------------|
| a) Finlands luftvärnsmuseum | 1) Jyväskylä |
| b) Finlands järnvägmuseum | 2) Hyvinge |
| c) Finlands glasmuseum | 3) Riihimäki |
| d) Finlands postmuseum | 4) Tammerfors |
| e) Finlands arkitekturmuseum | 5) Helsingfors |

Resultat: 1/5

DÄGGDJUR & VÄRLDSDEL SOM DE FRÄMST LEVER I

- | | |
|----------------|----------------|
| a) Näbbdjur | 1) Afrika |
| b) Gepard | 2) Asien |
| c) Tiger | 3) Australien |
| d) Kodiakbjörn | 4) Nordamerika |
| e) Tapir | 5) Sydamerika |

Resultat: 5/5

SVENSKA ORTER & SAKER DE ÄR KÄNDA FÖR

- | | |
|----------------|---------------|
| a) Båstad | 1) Saab |
| b) Mora | 2) Knivar |
| c) Trollhättan | 3) Göta kanal |
| d) Ystad | 4) Wallander |
| e) Motala | 5) Tennis |

Resultat: 5/5

FLODER I ÖST & LÄNDER DE RINNER GENOM

- | | |
|------------|----------------------------------|
| a) Dnjepr | 1) Ryssland |
| b) Amur | 2) Ryssland, Kina |
| c) Volga | 3) Ryssland, Mongoliet |
| d) Irtyjsj | 4) Ryssland, Kina, Kazakstan |
| e) Jenisej | 5) Ryssland, Vitrysland, Ukraina |

Resultat: 3/5

SVAREN:
Flygfält & Städer i USA: a-2, b-4, c-5, d-1, e-3
Muséer i Finland & Orter: a-1, b-2, c-3, d-4, e-5
Däggdjur & Världsdel som de främst lever i: a-3, b-1, c-2, d-4, e-5
Svenska orter & saker de är kända för: a-5, b-2, c-1, d-4, e-3
Floder i öst & länder de rinner genom: a-5, b-2, c-1, d-4, e-3



Det nya året är här

– 365 helt nya dagar!

Kika in i Fontana Medias nätbokhandel på www.fontanamedia.fi
Öppen dygnet runt!

En verktygsback!



Årskalendern Ecclesia 2018

Behändig fickkalender som innehåller kyrkoårets alla högtider och bibeltexter.

Fontana Media
Ringpärm, 14,-



Dagens Lösen 2018

Börja morgonen med ord som lyser upp din dag! Du är i gott och stort sällskap. *Dagens Lösen* är världens mest spridda andaktsbok. Här finns bibelord och en kort dikt eller reflektion för årets alla dagar.

Fontana Media
Hft. 9,80

Låt din längtan visa vägen!



Mätta oss var morgon med din nåd

– 75 betraktelser för kyrkoåret
En betraktelse för varje dag i kyrkoåret. En fin följeslagare under ett års tid! Texterna har tidigare publicerats i serien Kyrkoårets gudstjänster. Texter av Ylva Eggehorn, Patrik Hagman, Owe Wikström, Fredrik Modéus och många fler.

Argument, inb. 24,90



Patricia Tudor-Sandahl

Längtan visar vägen

– 365 texter för din inre hälsa
"Det finns stunder i livet då man känner sig särskilt levande och i samklang med sig själv. Befriande stunder då man anar möjligheter..."

En bok att inspireras av, en klokbok som vill hjälpa oss att ta våra liv och vår längtan på allvar.

Libris, pocket 8,50



Kerstin Hesslefors Persson

Lugn och tillit

Tankefrön och psalmer
Lugn och tillit innehåller tankefrön – texter för reflektion – med stillhet omkring. Tankefrön som rymmer vår tillit och vårt missmod, med utgångspunkt i 16 nyskrivna psalmer.

Argument, inb. 21,-



Peter Halldorf

Heligt år

I *Heligt år* ger Peter Halldorf bakgrunden till det kristna årets framväxt och vägledning till hur kyrkoåret kan fördjupa liv och gudstjänst. Vi tas med på en vandring genom det heliga årets olika tider.

Libris, pocket 8,50

UR EVANGELIET

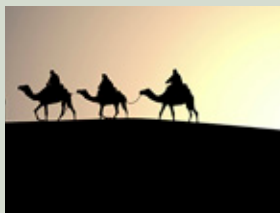
”När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom.”

Läs mera i Matt. 2:1-12.

OM HELGEN

Världens ljus

Trettondagens evangelium berättar om Österns vise som kom för att visa sin vördnad för den nyfödda judiska konungen. De var representanter för främmande folk. Detta visar att Kristus är ett ljus för alla världens folk. Trettondagen påminner om kyrkans missionsuppdrag. Julens budskap tillhör alla.



RUNT KNUTEN

”Vi fördjupar oss i bönens rika värld varannan torsdag.”

Församlingscentret i Jakobstad, start to 11.1 kl. 18.00. Förhandsanmälan.

NYTT ÅR – NYA UTMANINGAR!



Vill du sjunga sånger från HELA VÄRLDEN?

Ung eller gammal, familjefar eller studerande. FURAHAKÖREN passar alla! Kom med och dela vår gemenskap.

Vi övar ca. ett veckoslut i månaden. Välkommen med på vårens första övningar 13-14.1 och 27.1.

Kören finns på Facebook. För mer information, kontakta dirigent Fiona Chow. furaHADIRIGENT@gmail.com

INSIDAN

Ansvarig redaktör:
Erika Rönngård,
040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonsera i Kyrkpressen!
Ludvig Andersson 044 050 3020, ludvig.andersson@kyrkpressen.fi
Jonny Åstrand 050 092 4528, cjcenter@malax.fi
Kyrkliga annonser: 040 831 6614, annons@kyrkpressen.fi

BETRAKTELSEN JOCKUM KROKFORS



FOTO: HANNA-MADELEINE ANDERSSON

Ärliga sökare

I TRETTONDAGENS evangelium får vi följa med österns vise i deras sökande efter den nyfödde kungen. Dessa vise män kan med stor fördel stå som förebilder också för oss, sentida sökare. Deras sökande var inte bara en intellektuell övning utan det drev dem till handling!

Hur fick då österns vise vägledning i sitt sökande? Det började med att de använde sitt tänkande. Som vetenskapsmän kunde de tyda astronomiska fakta. I en tid av ”alternativa sanningar” och ”falska nyheter” har vi i dag orsak att lyfta fram sanningskriteriet som oersättligt i allt andligt sökande. Gud har gett oss tänkandet för att det ska användas.

Österns vise hade också ödmjukheten att fråga andra om råd. Det är förmätet att tro att vi som individer är oss själva nog i det andliga sökandet. Som kristna hör vi

till en församling, en plats för ömsesidig hjälp i det andliga livet. Där får vi både ge och ta emot hjälp i sökandet efter Gud och Hans vilja för oss.

Den avgörande pusselbiten för österns vise i deras sökande kom från bibelordet. Profetorden kunde vägleda till den nyfödde. I en tid där bibelordet som källa allt mer ifrågasätts har vi som kristna fortsättningsvis all orsak att stilla oss, studera och låta bibelordet tala till oss i vårt andliga sökande.

Österns vise handlade också när de hade funnit. Tillsammans med dem får också vi knäböja inför Kungen och Frälsaren och tacka honom för Hans rika gåvor till oss och ge honom det allra mest värdefulla vi har, oss själva.

• JOCKUM KROKFORS

Jockum Krokfors arbetar för tillfället som kyrkoherde i Krokoby församling.

I dag vill jag be om vishet, ödmjukhet, lyhördhet och handlingskraft i mitt sökande efter Gud

Hans tips: Börja varje dag med att knäböja inför kungen Jesus och be om hans gåvor i ditt liv och ge honom din gåva, ditt liv.

#bönetwitter

Gud, hjälp mig till ärlighet i mitt sökande efter Dig och Din vilja. Tack för kungen Jesus, ditt ansiktes ljus också i vår tid.

Följ Kyrkpressens bönetwitter på sökordet #bönetwitter
Veckans tweet är skriven av Jockum Krokfors.

HELGENS TEXTER

FÖRSTA LÄSNINGEN
Mika 4:1-4

ANDRA LÄSNINGEN
1 Tim. 3:16

EVANGELIUM
Matt. 2:1-12

Trettondagen. Temat är ”Jesus, världens ljus”.

PSALMFÖRSLAG

23: 1-3, 49, 50, 28 (N).

Psalmerna är valda av Dag-Ulrik Almqvist.

KLARSPRÅK

Epifania är ett annat namn på trettondagen, en högtid som firats ända sedan år 150.

Till en början firades Epifania bland annat för att uppmärksamma Jesus födelse och dop, enligt uppfattningen att båda händelserna skett på samma dag. Den grekiska kyrkan firar fortfarande Epifania till minne av Jesus dop, medan Epifania i den västliga kyrkan allt mer kommit att handla om de tre österländska stjärntydarna – mer kända som de vise männen – som följde stjärnans ledning till Betlehem.
Källa: Wikipedia.

KALENDERN 4-11.1

DOMPROSTERIET

• BORGÅ

Lö 6.1 KL. 12.15: HÖGMÄSSA i domkyrkan, prästvigning, biskop Björn Vikström, Lindgård, Stråhlman, Tollander, Cornicines Borgoensis. Kollekt: Finska missionsällskapet

SÖ 7.1 KL. 12.15: HÖGMÄSSA i domkyrkan, Smeds, Lindberg, Söderström. Dopträdet kläs av. Kollekt: Domkyrkoförsamlingens diakonifond

KL. 13.45-16: SUNDAY SCHOOL i Café Ankaret, Eisentraut-Söderström

Ti 9.1 KL. 12: ANDAKT MED LUNCH i församlingshemmet

KL. 13.30: MÄNNENS SAMTAL i musikrummet, Lindgård
ON 10.1 KL. 13: MARIAKRETSEN i musikrummet, Inge Blom
DAGKLUBBAR OCH ÖPPNA KLUBBARNA börjar vecka 2

• LAPPTRÄSK

lö 6.1: Vi deltar i högmässa med prästvigning av vår nya församlingsspastor i Borgå domkyrka kl. 12.15

sö 7.1 kl. 12: Högmässa i kyrkan, SL, JE

on 10.1 kl. 10-11.30: Café Källaren i församlingshemmet, Källare, SL

on 10.1 kl. 13.15-14: Barnklangen i församlingshemmet, JE

on 10.1 kl. 14.15-15: Efterklangen i församlingshemmet, JE

• LILJENDAL

lö 6.1 kl. 12.15: Vi deltar i högmässa med prästvigning av vår nya församlingsspastor i Borgå domkyrka

sö 7.1 kl. 10: Högmässa i kapellet, SL, JE

ti 9.1 kl. 10: Vuxen-barn i Mariagården, EL

• LOVISA

Lö 6.1 kl. 12: Trettondagens högmässa med de vackraste jul-sångerna i kyrkan, af Hällström, Tollander, Gudstjänstkören

Sö 7.1 kl. 12: Högmässa i kyrkan, af Hällström, Tollander

Ti 9.1 kl. 11-13: En Euros Café i församlingshemmet

Ti 9.1 kl. 13: Pensionärsföreningen i församlinggården

On 10.1 kl. 15.30: Barnkören Lovisaklangen i församlingshemmet

• PERNÄ

Lö 6.1.2018.: - kl. 14 Trettondagen. Tvåspråkig julfest i kyrkan för stora och små:

Program i kyrkan och grötservering och fri samvaro i Sock-enstugan. Lemberg, Silfvergrén, Kalliokoski.

Sö 7.1: - kl. 10 Högmässa i kyrkan: Efter mässan kyrkkaffe. Lemberg, Silfvergrén, Kalliokoski.

- kl. 13 Mässa i Sarfsalö kapell: Silfvergrén, Kalliokoski.

• SIBBO

Mer information på Sibbo svenska församlings hemsida www.sibbosvenskaforsamling.fi

Lö 6.1 kl. 18: Musik på trettondagen, musikgudstjänst i Sibbo kyrka.

Kyrkokören, Box sångkör, Sibbo Sångarbröder, Sibbo vokalensem-ble, Östersundom sångkör. Camilla Ekholm, Lauri Palin, Mauriz Brunell.

Sö 7.1 kl. 12: Mässa i Sibbo kyrka. Katja Korpi, Brunell.

Må 8.1 kl 15: Diakonisyföreningens terminsstart hos Doris Sundberg, Skogsvägen 14 A 9. Annika Lumme.

Må 9.1 kl. 16: Bandklubb för unga i Prästgården. Terminsstart. Nya deltagare välkomna. Palin.

Ti 9.1 kl. 10: Vi samlas till bön på Prästgården. Under den första samlingen funderar vi över hur vi vill forma våra träffar. Milja Westerlund.

On 10.1 kl. 9: Dagklubb i Kyrkoby församlingshem kl. 9-12. Anmä-ningar till dagklubben tas emot på tfn 0400-342033. Isabella Munck, Kjell Lönnqvist.

On 10.1 kl. 13: Äldre i Söderkulla, terminsstart. En samtalsgrupp för äldre personer i servicehuset Linda i Söderkulla. Andakt, diskussion och sång. Korpi.

On 10.1 kl. 14: Ungdomssamling (PRG) i församlingshemmet källare i Kyrkoby, terminsstart. Dörrarna öppnas klockan 14, program 18.30. Patrik Frisk, Kjell Lönnqvist.

On 10.1. kl. 17: Barnkör i Kyrkoby församlingshem. Terminsstart. Palin.

On 10.1 kl. 18: Musik på trettondagen, musikgudstjänst i Sibbo kyrka.

Kyrkokören, Box sångkör, Sibbo Sångarbröder, Sibbo vokalensem-ble, Östersundom sångkör. Camilla Ekholm, Lauri Palin, Mauriz Brunell.

Sö 7.1 kl. 12: Mässa i Sibbo kyrka. Katja Korpi, Brunell.

Må 8.1 kl 15: Diakonisyföreningens terminsstart hos Doris Sundberg, Skogsvägen 14 A 9. Annika Lumme.

Må 9.1 kl. 16: Bandklubb för unga i Prästgården. Terminsstart. Nya deltagare välkomna. Palin.

Ti 9.1 kl. 10: Vi samlas till bön på Prästgården. Under den första samlingen funderar vi över hur vi vill forma våra träffar. Milja Westerlund.

On 10.1 kl. 9: Dagklubb i Kyrkoby församlingshem kl. 9-12. Anmä-ningar till dagklubben tas emot på tfn 0400-342033. Isabella Munck, Kjell Lönnqvist.

On 10.1 kl. 13: Äldre i Söderkulla, terminsstart. En samtalsgrupp för äldre personer i servicehuset Linda i Söderkulla. Andakt, diskussion och sång. Korpi.

On 10.1 kl. 14: Ungdomssamling (PRG) i församlingshemmet källare i Kyrkoby, terminsstart. Dörrarna öppnas klockan 14, program 18.30. Patrik Frisk, Kjell Lönnqvist.

On 10.1. kl. 17: Barnkör i Kyrkoby församlingshem. Terminsstart. Palin.

On 10.1 kl. 18: Musik på trettondagen, musikgudstjänst i Sibbo kyrka.

Kyrkokören, Box sångkör, Sibbo Sångarbröder, Sibbo vokalensem-ble, Östersundom sångkör. Camilla Ekholm, Lauri Palin, Mauriz Brunell.

Sö 7.1 kl. 12: Mässa i Sibbo kyrka. Katja Korpi, Brunell.

Må 8.1 kl 15: Diakonisyföreningens terminsstart hos Doris Sundberg, Skogsvägen 14 A 9. Annika Lumme.

Må 9.1 kl. 16: Bandklubb för unga i Prästgården. Terminsstart. Nya deltagare välkomna. Palin.

Ti 9.1 kl. 10: Vi samlas till bön på Prästgården. Under den första samlingen funderar vi över hur vi vill forma våra träffar. Milja Westerlund.

On 10.1 kl. 9: Dagklubb i Kyrkoby församlingshem kl. 9-12. Anmä-ningar till dagklubben tas emot på tfn 0400-342033. Isabella Munck, Kjell Lönnqvist.

On 10.1 kl. 13: Äldre i Söderkulla, terminsstart. En samtalsgrupp för äldre personer i servicehuset Linda i Söderkulla. Andakt, diskussion och sång. Korpi.

On 10.1 kl. 14: Ungdomssamling (PRG) i församlingshemmet källare i Kyrkoby, terminsstart. Dörrarna öppnas klockan 14, program 18.30. Patrik Frisk, Kjell Lönnqvist.

On 10.1. kl. 17: Barnkör i Kyrkoby församlingshem. Terminsstart. Palin.

On 10.1 kl. 18: Musik på trettondagen, musikgudstjänst i Sibbo kyrka.

Kyrkokören, Box sångkör, Sibbo Sångarbröder, Sibbo vokalensem-ble, Östersundom sångkör. Camilla Ekholm, Lauri Palin, Mauriz Brunell.

Sö 7.1 kl. 12: Mässa i Sibbo kyrka. Katja Korpi, Brunell.

Må 8.1 kl 15: Diakonisyföreningens terminsstart hos Doris Sundberg, Skogsvägen 14 A 9. Annika Lumme.

Må 9.1 kl. 16: Bandklubb för unga i Prästgården. Terminsstart. Nya deltagare välkomna. Palin.

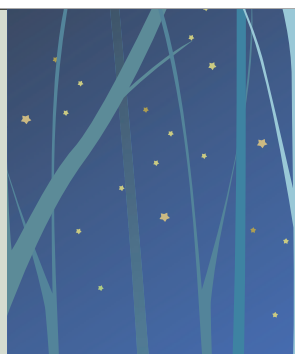
Ti 9.1 kl. 10: Vi samlas till bön på Prästgården. Under den första samlingen funderar vi över hur vi vill forma våra träffar. Milja Westerlund.

On 10.1 kl. 9: Dagklubb i Kyrkoby församlingshem kl. 9-12. Anmä-ningar till dagklubben tas emot på tfn 0400-342033. Isabella Munck, Kjell Lönnqvist.

MÄSSA VANDA

Stjärntydarnas tillbedjan

Stjärntydarnas tillbedjan – Mässa med De vackraste julsångerna lördagen den 6.1 kl. 12.00–13.00 i Helsing kyrka. S:t Lars. Internationell familjemässa tillsammans med Tikurilan seurakunta. Det här



är sista möjligheten i Vanda att sjunga De vackraste julsångerna för den här gången.

Trettondagens evangelium dramatiseras och du får vara med, utklädd i teaterkläder som du kan ta med dig. Du kan också ta med dig en gåva åt Jesusbarnet. Det kan vara

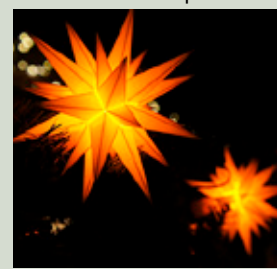
till exempel en leksak eller pengar. Leksakerna delas ut till barn i Vanda. Efter mässan bjuder församlingarna på varm saft och pastejer.

Medverkande: K. Andersson, M. Härkönen, J. Jakonen, A. Ekberg. Fritt inträde. Frivillig gåva till Finska Missionssällskapet.

KONSERT ESBO

Trettondagskonsert med Spira

Trettondagskonsert med Spira Ensemble, dirigent Kari Turunen, i Esbo domkyrka fre 5.1 kl. 18. Stämmingsfull midvintermusik och musik som frammanar den sista julstämningen, bland annat av Hugo Alfvén, Ola Gjeilo, Juhani Komulainen, Daniel Elder och Bob Chilcott. Fritt inträde.



PETALAX

Högmässa på trettondagen: lö 6.1 kl. 11. Björklund, Brunell. Kyrktaxi.

Gudstjänst: sö 7.1 kl. 11. Björklund, Brunell.

REPLIT

Lö 6.1 kl. 10: Gudstjänst i Replot. Kaski, Wargh.

Lö 6.1 kl. 14: Missionsjulfest i Replot församlingsshem. Maria Westerling, Kristian och Camilla Sjöbacka, Glenn Kaski, Michael Wargh, sångprogram. Lotteri och servering. VÄLKOMNA!

Sö 7.1 kl. 12.30: Högmässa i Björkö. Kaski, Wargh.

SOLF

Trettondagen 6.1. kl 10: Högmässa, Kontunen, Wargh.

Sö 7.1. kl 10: Gudstjänst, Kontunen, Wargh.

VASA

TREFALDIGHETSKYRKAN

Gudstjänst: med dop trettondagen 6.1 kl 13 Jern, Andersson.

Högmässa: sö 7.1 kl 13 Forslund, Heikius. Stödgrupp: för närstående till personer som begått självmord börjar ti 9.1 kl 17.30 i centralsjukhusets X-hus, Sandviks. 2-4. Vi samlas utanför Sandvikens rådgivningsstation. Info Rose-Maj Frieman, sjukhuspräst, tfn 040 575 6871.

BRÄNDÖ KYRKA

Sunday Service: at 1 pm David Oliver.

DRAGNÄSBÄCKS KYRKA

Årsfest: trettondagen 6.1 kl 17 Gunnar Särs, Andersson, Vokalensemblen Röstter, dir Kirsi Tunkkari. Gäst: Olav Jern.

SUNDOM KYRKA

Högmässa: trettondagen 6.1 kl 10 med drop-in frukost fr. kl 9. Jern, Sundomkören, dir Monica Heikius.

PEDERSÖRE PROSTERI

ESSE

Lö 6.1 kl. 10: Högmässa i kyrkan, Granlund, Sundelin, sång Sara Ray. Textläsare Kerstin Forsblom, kyrkvårdar konfirmandgrupp.

Sö 7.1 kl. 10: Gudstjänst i kyrkan, Granlund, Sundelin. Textläsare Majvor Forsblom, kyrkvårdar konfirmandgrupp.

On 10.1 kl. 15.15: Barnkören inleder terminen i Achreniussalen.

- Kl. 16: Ungdomskören inleder terminen i Achreniussalen.

Lö 20.1 kl. 9-11: Kvinnofrukost i Achreniussalen, gäst Eva Gädda. Anmälan senast 12.1 till 0403100458.

JAKOBSTAD

FR 5.1 kl. 19.00: In da house i Församlingscentrets ungdomsutrymme, Esselström.

LÖ 6.1 kl. 12.00: Mässa i Jakobstads kyrka, Åstrand, Andersson-Löf, Borgmästars, Wester, Chorus Novus.

SÖ 7.1 kl. 12.00: Gudstjänst i Jakobstads kyrka, Andersson-Löf, Borgmästars, Wester.

SÖ 7.1 kl. 17.00: Fokus i Församlingscentret. "Från mörker till ljus", Bosse Alvin, Mats Sjöhlinds lovsångsteam.

MÅ 8.1 kl. 10.00: Öppen dagklubb för barn 0-5 år tillsammans med en vuxen i Bonäs prästgård.

MÅ 8.1 kl. 17.00: Tehus för nyfinländska och andra kvinnor i Församlingscentrets ungdomsutrymme.

TI 9.1 kl. 9.00: Öppen dagklubb för barn 0-5 år tillsammans med en vuxen i Vestanlidgården.

TI 9.1 kl. 11-13: Jakobstads kyrka öppen för bön och samtal.

TO 11.1 kl. 9.00: Öppen dagklubb för barn 0-5 år tillsammans med en vuxen i Kyrkostrands församlingsshem.

TO 11.1 kl. 18.00-20.15: "Herre, lär oss att be!" i Församlingscentret. Vi fördjupar oss i bönens rika värld varannan torsdag. Måltid kl. 18 (8 €). Kl. 18.30 sångstund, undervisning av Boris Salo och samtal i grupper. Anmälan via www.jakobstadssvenskaforsamling.fi eller till Boris Salo tfn 040 3100 413.

KRONOBY

Trettondagen 6.1 kl 18.00 Mässa: Wallis, Ellfolk-Lasén. Ungdomarnas och studerandes träff i fh

Sö 7.1 kl 10.00 Gudstjänst: Wallis, Ellfolk-Lasén

Må 8.1 kl 19.00 Övre salens bönegrupp: i fh

Ti 9.1 kl 18.30 Finska vänkretsen: i lilla salen

LARSMO

Lö 6.1 kl. 10 Trettondagens högmässa: Sjöblom, Vidjeskog, sång Matilda Åkerlund. Kyrkvård: Björn, Björnvik, Långstranden, Kalvholmen.

- kl. 18 (Obs tiden) Lördagsmässing: i församlingsshemmet med Alaric Mård,

barnpassning, servering.

Sö 7.1 kl. 18 Doppgudstjänst: Sjöblom, Vidjeskog, Kyrkkaffe. Kyrkvård: Bosund gårdsnummer.

Må 8.1 Terminstart: för föräldra-barngruppverksamheten i Bosund (kl. 9.30), Västerby bönehus (kl 9.45) och Holm bönehus kl 10.

Ons 10.1 kl. 9.30 Terminstart: för föräldra-barngruppverksamheten i Furugården.

To 11.1 kl. 15 Vinterskriftskolan: fortsätter i Cronhjelmsskolan.

- kl. 18.30 Kvinnocafe: i Holm bönehus. Machol! Adonai medverkar.

NEDEVETIL

FR 05.01 kl. 13.00: Andakt med nattvard i pensionärshemmet, Store, Smedjebacka.

LÖ 06.01 kl. 18.00: Gudstjänst i kyrkan, Store, Smedjebacka och Kyrkokören.

SÖ 07.01 kl. 10.00: Gudstjänst i fh, Store, Smedjebacka.

ON 10.01 kl. 8.30: Morgonbön startar i fh.

TO 11.01 kl. 14.15: Andakt i Terjärvi Vårdcenter.

NYKARLEBY

CENTRUM

Lö 6.1 kl 10 Gudstjänst: kyrkan, Sandvik, Edman, Ringwall

-kl 18 Trettondagsfest: fh, Helena Smeds, Karl-Erik Wikström, Davids änglakör, saltbit, barnprogram (KU)

Sö 7.1 kl 18 Kvällsgudstjänst: fh, Edman, Sandvik, Ringwall

Föräldra-barnstart: fh on 10.1 kl. 9.30, Socklot må 15.1 kl 9.30

Klubb Petrus: start to 11.1 i Kovjoki, övriga 15-17.1, se hemsidan

MUNSALA

Sö 7.1 kl 12 Gudstjänst: Östman, Ringwall

To 11.1 kl 14 Församlingscafé: Monäs klubblokal

JEPPÖ

Lö 6.1 kl 10 Trettondagens gudstjänst: Östman, Hellman

Må 8.1 kl 9 Andakt och bön: fh

Ti 9.1 kl 18 Bibelsits: fh, nya deltagare välkomna med

Fr 12.1 kl 10-12 Bibelsits: hos Kati, Kyrkv. 54, barn välkomna med

PEDERSÖRE

www.pedersoreforsamling.fi

Fr 5.1 kl 14: Andakt i Pedersheim, Erikson, Sandstedt-Granvik

Lö 6.1 kl 10: Högmässa med nattvard i kyrkan, St Olofskören, Tre vise män, lit. Erikson, pred. Häggblom, Sandstedt-Granvik, Pandey

Sö 7.1: Ingen gudstjänst i kyrkan, istället kl 18 i församlingsshemmet.

Sö 7.1 kl 18: Vidare i stjärnans ljus i Kyrkostrands församlingsshem, bibelmeditation Kurt Cederberg, Sång The Cantet, Jakob Nylund, Häggblom, Pandey

Må 8.1 kl 19.30: Bibel och bön i Forsby bykyrka

Dagklubbarna: startar vecka 2, samma tider och platser som hösten

PURMO

5-7.1.2018: Missionsdagar i Åvist:

Fr 5.1 kl. 19: Inledningsmöte i bykyrkan, Samuel Erikson, André Djupsjöbacka m.fl. Sångprogram.

Lö 6.1 kl. 13: Högmässa i bykyrkan, Albert Häggblom, Portin, Johansson, Blomqvist.

- Kl. 15: Bibelstudium, S Erikson. Estlandsinfo, Edny Fors.

- Kl. 17.30: Sång- och missionssamling, Anna Dahlbacka.

- Kl. 19: Kvällsmöte, Magnus Dahlbacka, Jan-Erik Sandström.

Ungdomsjatket.

Sö 7.1 kl. 10: Gudstjänst i Purmo kyrka, Portin, Johansson m.fl.

- Kl. 13: Möte i bykyrkan, S Erikson, Bengt Forsblom. Strängband.

Ti 9.1 kl. 19: Kvinnokväll i kyrkhemmet, Cecilia Forsén berättar om retreat. Servering.

To 11.1 kl. 14: Andakt i Sisbacka pensionsbostäder.

TERJÄRV

LÖ Trettondagen 6.1.2018:

- kl 10 Högmässa, khden, kantorn.

- kl 14 Gudstjänst i Kolam hos Börje Flöjt, khden, kantorn.

- kl 19 Julmusik på orgel i kyrkan, Stefan Lönnquist.

SÖ 7.1 kl 11: Familjegudstjänst, khden, kantorn. Ljuständning för barn doppta år 2017.

Vill du ha Kyrkpressen?

Tack vare de lutherska församlingarna når Kyrkpressen varje vecka över 90 000 hem.

Om du inte tillhör dem som får tidningen via församlingen kan du prenumerera på Kyrkpressen som

privatperson. Du kan även ge en gåvoprenumeration till någon som inte får den.

Ring **040 831 6614** eller skicka e-post till **prenumeration@kyrkpressen.fi**

Priset för en privatprenumeration år 2018 är 65 euro med moms inräknat.



LADDAWAN ACKHER har studerat teologi i Bangkok med stöd av Finska Missionssällskapet. I dag arbetar hon med evangelisation i sina hemtrakter, bland små språkminoriteter. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Trettondagens kollekt till missionsarbete

Trettondagens kollekt i Borgå stift går till församlingsarbete och evangelisation i Asien. Hjälpen når fram via Finska Missionssällskapet. Pakistanier får lära sig mer om Bibeln och kristen

tro via brevkurser, luafolket i norra Thailand får höra evangeliet och många kyrkor får nya präster.

Tack vare kyrkans mission har evangeliet nått över hela världen. I dag finns

världens största lutherska kyrkor i Afrika. Den etiopiska Mekane Yesus-kyrkan har 7,8 miljoner medlemmar och den lutherska kyrkan i Tanzania har 6,5 miljoner medlemmar. Bå-

da kyrkorna sänder ut egna missionärer. I Asien däremot är de lutherska kyrkorna ofta små, fattiga och svaga, och det råder stor brist på utbildade präster.

JOANNA LINDÉN-MONTES

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Etta önskas hyra i centra H:fors, av en skötsam stud/arbetande åländsk kille med god ekonomi från. 1.2.2018 (svensk/finsktalande) tel: 0400696761

UTHYRES

Stiftelsen Lillesgården erbjuder förmånliga pensionärsbostäder (ettor) i Nordsjö, ej serviceboende. 0505903780 tis-to 9-12.

Genast ledig trevlig 2r + kv, badr, balkong 39 m² i Helsingfors, Södra Haga. Långtidsavtal för skötsam person med stadigvarande tjänst. Goda buss- och tågförbindelser. Tel. 0400 411621/ 09-8032440

Uthyses nyrenoverad tvåa, 54 m², i Åbo. Utmärkt läge i närheten av studieinrättningar. Bra planlösning. För mera information, bilder och visning, ring 0500-368456.

Arbetsrum i äldre villa i södra Esbo uthyres fr.o.m. februari. Förmånlig hyra men egen ved och el. Tel.040-7224351

I tusen dagar har barn lidit av kriget i Jemen

Konflikten i Jemen har pågått i snart tre år och har lett till att tusentals barn har dött av våld, svält eller sjukdomar som kolera.

Situationen i Mellanösterns fattigaste land har sedan den 26 mars 2015 blivit mardrömslik. Dagligen dör barn av hunger, och i skolor och hem utsätts de för bombningar.

Enligt uppgifter insamlade av oberoende Yemen Data Project har det skett över 15 000 luftanfall i Yemen sedan mars 2015. Användningen av explosiva vapen i tätt bebodda områden har ökat allt eftersom krisen fortskrider. För barnen har följderna varit mycket allvarliga. Utredningar visar att 92 procent av offren vid bombanfall mot städerna är civila. På global nivå dör en civil person varje timme på grund av



13-ÅRIGA NORA skadades i en attack i Jemen. FOTO: MOHAMMED AWADH

luftträder och användning av granater, missiler eller övriga explosiva vapen.

Tusentals barn har precis som trettonåriga Nora blivit permanent invaliderade. Flickans ryggrad skadades när hon kastades omkull av en tryckvåg under ett

luftanfall. Noras pappa arbetar i den offentliga sektorn och försörjer ensam familjen med åtta barn. Han har inte fått någon lön på nästan ett och ett halvt år.

– Jag ber alla fria människor världen över att få slut på kriget i Jemen, för min

och alla andra jemenitiska barns skull. Vi har rätt att gå i skola och vi har rätt att bygga oss en bättre framtid. Jag vill inte att fler barn skadas som jag, det är inte rättvist. Jag vill inte att de ska drabbas som jag drabbades, säger Nora.

– Nu har det gått över tusen dagar sedan Förenade Arab-emiraten och alliansen som leds av Saudiarabien började bomba och ta del i striderna i Jemen. De förödande våldsamheterna har pågått på olika håll i landet längre än så. Förstörelsen i Jemen har under den här tiden nått ofattbara proportioner, säger **Tamer Kirolos**, Rädda Barnens landschef i Jemen.

– De stridande parternas agerande har utan undantag varit ansvarslost. Man har dödat civila, bombat skolor och sjukhus och starkt begränsat det humanitära tillträdet. Allt det här har, uppenbarligen medvetet, lett till förhållanden där barn svälter och inte får den sjukvård de behöver, konstaterar Tamer Kirolos.

Noras namn är fingerat för att skydda personens identitet.

■ NICKLAS STORBJÖRK
KÄLLA: RÄDDA BARNEN

LOCUS
www.locus.fi



STOR EFTERFRÅGAN PÅ HYRESLÄGENHETER

1000-tals nöjda kunder kan inte ha fel!
Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff [A]
Smedsgatan 13, 00150 Helsingfors
tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
locus@locus.fi, www.locus.fi



Böcker i nätet allkristet.fi
Och i vänstäderna Karleby & Jakobstad

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945



BEGRAVNINGSBYRÅ
ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.arnasborg.fi

Tel 612 9890
Jour 0400 977 000

SLEF:s högmässor i Helsingfors

Heliga Hjärtats kapell, Kristinegatan 1 i Berghäll

Följande söndagar kl 15.00

7 januari, 21 januari, 4 februari, 18 februari, 4 mars,
18 mars, 1 april, 15 april, 29 april, 13 maj och 27 maj.

Söndagsskola för barnen under predikan.

Välkommen!



LEDIG TJÄNST

Trollhättan ligger nära västkusten, 7 mil norr om Göteborg med tät pendeltågstrafik. I Trollhättan finns ett flertal industrier, högskola, sjukhus m.m. Trollhättans pastorat har ca 110 anställda medarbetare.



På grund av pensionsavgång söker vi nu en PRÄST, FINSKSPRÅKIG, 100 %, TILLS VIDARE

Tjänsten är inriktad på finskspråkigt arbete och placerad i Lextorps församling, en församling med många olika nationaliteter. Du kommer ingå i Lextorps församlings arbetslag och arbeta nära finskspråkig diakon och musiker. Vi är även öppna för ansökningar från den som tagit ut teologie magisterexamen men inte är prästvigd. Under en tidsbegränsad anställning samverkar vi med Skara stift för en eventuell vigning.

Läs mer på: www.svenskakyrkan.se/trollhattan

Ansök senast den 14 januari 2018

Svenska kyrkan

FINLANDS STÖRSTA
FÖNSTER- & DÖRRLAGER

BILLIGASTE!

LEVERANS
GENAST!

NORDIC sale
Granvägen 1, 68555 Bosund
T. 721 0111, sale@nordicsale.fi
www.nordicsale.fi

STENHUGGERI LEVANDER

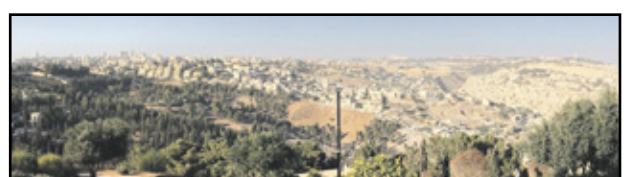
- nya gravstenar
- gravering
- borttagning av gravsten
- återmontering av gravsten
- förgyllning/försilvring
- rätning
- slipning

EN MINNESVÄRD VISAR
VÖRDNAD OCH VÄRDIGHET
Rönnebackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel.09 387 6284

Annonsera i

KP
KYRKPRESSEN

www.kyrkpressen.fi



Israel 70 år - jubileumsårets Israelresa 4 - 12.5.2018.

- Finnair tur och retur
- Halvpension i snygga hotell
- Utflykter med svensk guidning
- Galileen, Genesaret, Golan
- Samarien, Jerusalem
- Döda Havsområdet
- Yad Vashem, Trädgårdsgraven

Du kommer väl med!

Researrangör: B&C Handling, Håkan Häggblom
e-post: hakan@elisanet.fi, Tel: 050-553 4530



Hedra minnet
Begravnings-tjänster med tiotal års erfarenhet.
Blomsterarrangemang, unika kistor, urnor.

Nu även i BORGÅ.
Vi rekommenderar tidsbeställning.

Blomster- och Begravnings-tjänst
P. Borg & Co
Fredsgatan 25, Borgå, tel. 010 322 0080
Stora Byvägen 27, Sibbo, tel. 09 239 2882
www.borg.fi • info@borg.fi • info.porvoo@borg.fi

INKAST MONICA VIKSTRÖM-JOKELA

Tänjbara gränser



JAG STÅR i köket och bakar pepparkakor medan sjuttonåringen gör sig redo att åka in till Helsingfors för att uppleva självständighetsdagens festligheter och fyrverkerier. Jag hojtar till honom: "Och kom nu ihåg, att om ni möter såna där fascister, så försök inte göra er lustiga och härma dem."

"Nej nej, mamma."

"Gör inga gester, du minns den där killen som blev ihjälsparkad för att de trodde att han gjorde det!"

"Jo jo, mamma."

Ytterdörren stängs med en smäll. Först då stelnar jag till med pepparkaksformen i högsta hugg och fattar vad jag nyss har gjort. Jag har ropat ut sista minutens råd till min tonårsson på precis samma sätt och med samma invanda tonfall som min mamma använde när hon hojtade till mig att ta på mig mössan fast mitt hår var nyfönat. Men mina råd har handlat om att inte provocera nazister.

TÄNK OM mamma är 1977, när jag var sjutton år, hade ropat "Och kom nu ihåg att akta dig för fascisterna!" när jag gick ut för att fira med kompisarna. Tanken är omöjlig, absurd, skrattretande. Men det är inget att skratta åt. Hur kan gränserna för vår världsbild vara så tänjbara? Den frågan återkommer jag allt oftare till. Det är ju vansinnigt att jag står här och oreflekterat uppmanar mitt barn att vara försiktig med alla de där nynazisterna på Helsingfors gator. Vad har hänt med min samhällssyn?

Att vänja sig vid rådande omständigheter är en förutsättning för arters fortbestånd, visst. Men att vänja sig vid fenomen som drar människovärdet i gytjan är inte en överlevnadsstrategi, det är farligt. Man måste våga se saker i sin omgivning för vad de är – men att börja betrakta dem som normal rekvisita, det är att muteras till något jag inte vill vara.

DET BEDRÄGLIGA är att vi inte märker hur gränserna för vad vi betraktar som ett normaltillstånd flyttar på sig. Man behöver bara tänka på vår relation till mode för att inse att det är så. När jag var den där sjuttonåringen som fönade håret brukade jag titta på gamla foton från tidigt 60-tal och undra hur någon hade kunnat bli kär i pojkar som hade så där fullt, kortklippt hår. Det normala var ju killar med långt hår. Och tänk på byxbenen. Vida jeansbuntar som släpade i marken och stickade pullover som slutade vid naveln var inte bara norm – det var snyggt. Några år senare tyckte vi uppriktigt att stuprörben var coola och vida byxor fula. Eller 80-talets vadderade axlar? Tala om att vända kappan efter vinden!

JÄMFÖRELSEN MED modet haltar, för den stora majoriteten tycker ju inte att ultranationalism är coolt. Men börjar det bli normalt? I diskussionen om yttrandefrihet får jag allt oftare en känsla av att många ser de här grupperna som en ofrånkomlig del av samhället. Då är risken stor att man blir en axelryckare. Med eller utan vadderingar. Ge akt på vem som tänjer dina gränser – det är mitt nyårslöfte.

Monica Vikström-Jokela är redaktör, författare och regissör.

RADBYTET PATRIK HAGMAN

Att göra världens bästa ungdomsarbete bättre



Manskullekunnna säga att vår kyrka har världens bästa ungdomsarbete och världens sämsta gudstjänster.

Kriteriet för båda påståendena är det samma: antalet deltagare. Givetvis är det här inte ett vettigt sätt att bedöma vare sig ungdomsarbete eller gudstjänstlivet i vår kyrka, men det illustrerar en sak synnerligen tydligt. Konfirmandarbetet i vår kyrka är nästan helt isolerat från det som enligt kyrkoordningen och bekännelseskrifterna är kyrkans centrum: den gemensamma gudstjänsten på söndag förmiddag.

Även enligt andra kriterier är kyrkans ungdomsarbete av hög kvalitet. Enligt forskning har skriftskolan positiv inverkan på utvecklingen av ungdomarnas identitet, samt på förståelsen för både den egna och andras religioner. Mer än två av tre är nöjda med sin konfirmandutbildning.

Om man dock tittar på

"Vi måste alltså hitta sätt att tydligare koppla skriftskolan till den gemensamma gudstjänsten. Lära ungdomarna knäcka liturgins kod, uppskatta – åtminstone lite – skönheten i psalm och orgel."

ungdomsarbetets roll i hela församlingens liv blir bilden mera komplicerad. Enligt konventionell folkkyrkologik är det vid vissa särskilda punkter i människans liv som kontakten till församlingen knyts: Dop, konfirmation, vigsel, dop av egna barn, deras konfirmation och sen vid begravningar i olika delar av livet. Idag bryts kontakten i allt högre grad mellan konfirmation och vigsel, vilket leder till att barnen inte döps, inte konfirmeras. Och så vidare. Den gamla logiken fungerar inte mera.

Det är en bra sak att kyrkan hjälper unga människor i en knepig period i livet. Det är verkligen en bra sak,

och tonårstiden är verkligen en knepig period.

Men det räcker inte.

Om inte konfirmandarbetet knyter tonåringarna närmare församlingen som helhet, hjälper dem in i församlingens större gemenskap, kommer de aldrig att hitta tillbaka till kyrkan efter ungdomstiden. Kyrkan kommer inte att ha råd att anställa ungdomsarbetsledare och ungdomspräster, upprätthålla lägergårdar, producera läromaterial.

Vi måste alltså hitta sätt att tydligare koppla skriftskolan till den gemensamma gudstjänsten. Lära ungdomarna knäcka liturgins kod, uppskatta – åtminstone lite – skönheten i psalm och orgel, visa dem det vackra i en

gemenskap som för samman människor i olika ålder, med olika bakgrund och tro. Det här är också kärnan i den nya konfirmandplanen.

Ett sätt att genomföra detta i praktiken kan vara att följa exemplet från Åbo svenska församlingens innovativa konfirmandarbete. Den mest radikala förändringen är att man svängt på upplägget, så att man börjar med lägret. Först efter lägret, när ungdomarna har lärt känna varandra och församlingens anställda, och fått några nycklar till att förstå gudstjänsten, så förväntas de utföra sina obligatoriska gudstjänstbesök. Sen konfirmeras de.

Det är så enkelt och genialt, att man när man tänkt tanken svårligen kan förstå varför de flesta församlingar gör tvärtom.

Fungerar det? Som vanlig kyrkbänksnötare kan jag åtminstone säga detta. Konfirmanderna stör inte på gudstjänsterna längre. Det säger något.

Den här texten har tidigare publicerats i tidningen Kotimaa.



FÖRST SKRIFTSKOLLÄGER sedan obligatoriska gudstjänstbesök – genialt enligt Patrik Hagman. FOTO: KYRKANS BILDBANK



OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

CITAT FOTBOLL

"Fader, detta var mycket mer än vad jag någonsin hade kunnat tro. Tack!"

Fotbollsspelaren Kaká på Twitter i samband med att han avslutade fotbollskarriären.

INTRÄDE TEMPEL

Gratis inträde för dem som ska be

Pantheon, det ståtliga templet vid Piazza della Rotonda i Rom, har varit en gratis turistattraktion i många år. Men nu kan det komma att änd-

ras, berättar bland andra tidningen Dagen.

Staden Rom planerar att ta ut en avgift av alla besökare som vill komma in och titta. Men den som tänker be inne i den mäktiga byggnaden får komma in gratis. Inträdet är tänkt att vara två euro per besök.



DANIEL BRYANT-RÖNNQVIST **JESSICA BRYANT-RÖNNQVIST**

32 år
Kommer från Lidköping i Sverige
Daniels farfar kommer från Närpes
Gillar sällskapsspel
Är löjtnant i Frälsningsarmén

28 år
Kommer från Vancouver i Kanada
Jessicas morföräldrar kom från Finland och ända sedan Jessica besökte den finska släkten har hon velat bo i Finland.
Är kadett i frälsningsarmén

DANIEL BRYANT-RÖNNQVIST och Jessica Bryant-Rönnqvist jobbar för frälsningsarmén i Finland och är stationerade i Vasa.

De tror på relationer

Han är evangelisten, hon brinner för socialt arbete. Båda är soldater i frälsningsarmén och tillsammans är de på kommandering i Finland.

TEXT OCH FOTO: JOHANNA GRANLUND

Två ungdomar, en i Sverige och en i Kanada, utan några tidigare band till någon kyrka. Två vänner som bjuder med dem till Frälsningsarméns ungdomsträffar.

Så togs de första stegen på vägen till att bli soldater i Frälsningsarmén för både Jessica Bryant och Daniel Rönnqvist. Idag är de nygifta, med det gemensamma efternamnet Bryant-Rönnqvist, och utkommenderade till Finland. Med Vasa som bas ska de arbeta med ungdomsverksamhet i Frälsningsarméns regi på flera ställen runt om i landet.

Tre intensiva månader

Jessica ser tillbaka på den första tiden då hon följde med sin vän till Frälsningsarmén. – Det var något som hela tiden fick mig att komma tillbaka. Först visste jag inte varför, men nu förstår jag att det var den Helige Ande. Först lite senare blev jag frälst. Jag började följa med till en commu-

nity i ett område med många missbrukare och hemlösa. Jag såg hur folk från Frälsningsarmén hjälpte de här människorna och behandlade dem som sin familj. Då förstod jag vad evangeliet handlade om och jag ville bli en del av det, berättar hon.

Daniel beskriver sig som ganska ekumenisk, men det var just hos Frälsningsarmén som han hittade Jesus – eller snarast blev hittad av Jesus. Han konstaterar att han trivs med den rättframman stilen inom rörelsen.

Sommaren 2017 blev intensiv för paret. I maj fick de reda på vart de skulle bli utkommenderade, i juni åkte de till Kanada, där de gifte sig, och i juli flyttade de till Vasa och började sina nya arbeten. Daniel fungerar som Child and Youth Development Worker på heltid, medan Jessica delar sin tid mellan arbete och studier på Frälsningsarméns officersskola.

– Tjänsterna som vi har är helt nya i Frälsningsarmén i Finland. Ingen har gjort just det här före oss och våra arbetsveckor är fortfarande ganska flytande, säger Daniel.

Tillsammans i alla väder

Jessica Bryant-Rönnqvist tror att apati är det största hindret för att man ska kunna nå fram till unga idag.

– Speciellt för unga som har växt upp utan koppling till någon församling kan frågor om tro och mening vara helt ointressanta.

Daniel tillägger att det finns så många distraktioner.

– Då telefonen är ens bästa vän kan det vara svårt att klara av världen utanför spelen och de sociala medierna. Om man ständigt kan ta sin tillflykt till telefonen lär man sig inte hantera det som händer utanför på samma sätt,

”Då telefonen är ens bästa vän kan det vara svårt att klara av världen utanför spelen och de sociala medierna.”

Daniel Bryant-Rönnqvist

funderar han.

Ser de någon lösning? Daniel konstaterar att kyrkans jobb är att få människor att älska Gud och hans ord.

– Jag tror det är viktigt att vi börjar med oss själva. Hur ska jag få någon att älska Gud om jag själv inte gör det?

Jessica betonar vikten av relationer och av att faktiskt dela livet med människor.

– Det räcker inte med att erbjuda en programpunkt i veckan. Man når inte fram till folk på allvar förrän man lär känna varandra och finns till för varandra i både svårigheter och glädje. Även om alla behöver evangeliet, behöver alla inte exakt samma del av evangeliet till att börja med. Olika personer behöver få lära känna olika sidor av Jesus.

Hon poängterar också att församlingar borde bli bättre på att se vad barn och ungdomar har att ge, istället för att enbart tänka de äldre ska lära ut och de yngre ska ta emot.

– Jag tror det är viktigt att vi inte delar in verksamheten i olika åldersgrupper allt för mycket, utan att barnen och ungdomarna istället är välkomna med bland resten av församlingen, säger Daniel.

Hoppas på något bättre

Gemenskap är ett tema som

FRÄLSNINGARMÉN I FINLAND

- **Frälsningsarmén grundades** 1865 och inledde sin verksamhet i Finland 1889. Rörelsen har i Finland, till skillnad från i många andra länder, inte kyrkosamfundstatus.
- **Frälsningsarméns kårer** motsvarar andra kyrkors lokalförsamlingar. Man kan antingen vara med i frälsningsarmén som civil medlem eller som soldat. Frälsningssoldaterna bär uniform.

paret Bryant-Rönnqvist återkommer till flera gånger under intervjun.

– Relationer mellan vänner och familjemedlemmar är något av det viktigaste vi har i livet, säger Daniel. Något som har klarnat för mig på sistone är att jag vill försöka vara generös och öppna vårt hem för folk. Bjuda in grannarna, eller egentligen vem som helst. Man säger ju att delad glädje är dubbel glädje. Det tror jag på. Dessutom tror jag att vi löser många problem bara genom att prata om dem.

Allt det här kan bara ske i en gemenskap. Jessica drar en parallell till Guds väsen.

– Gemenskap kan ge en glimt av hurudan han är. Han är inte ensam utan treenig. Mellan personerna i treenigheten finns en ständig relation. Det är en modell som vi kan följa, säger Jessica.

Som soldater i Frälsnings-

armén är det paret Bryant-Rönnqvists uttryckliga uppgift att arbeta för att människor ska lära känna Gud och börja tro. Men vad betyder tron för dem själva?

– Mitt svar beror helt på vilket livsskede jag befinner mig i då du frågar, säger Jessica.

– I går läste jag i Jakobs brev att en tro utan gärningar är död. Just idag svarar jag därför att det är min drivkraft för att bry mig om människor och göra den här sortens arbete.

Daniel säger att tron för hans del har mycket att göra med hopp.

– Jag hoppas på något bättre. Då tänker jag delvis på himlen, men också på livet här och nu. Jag hoppas på liv befriade från apati och likgiltighet, på fulla liv där sår och brustenhet kan läka. Det här är något jag hoppas att alla människor ska få, säger Daniel.